

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

โดย

นางสาวธนิศา ศุภรสุคนธ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM OF
WATCHALERM PRAKIAT SCHOOL (PHIBUNBAMRUNG)

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)
Department of Educational Administration
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

57252204 : การบริหารการศึกษา แผน ข ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นางสาว ธนิตา ศุภรศุคนธ์: การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรกาญจน์ สุขสดเขียว

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการหัวหน้ากลุ่มสาระ กลุ่มครูปฏิบัติการสอนและกลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ รวมทั้งสิ้นจำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักเกณฑ์ของของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก โดยเรียงลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอนและกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนและด้านการส่งต่อมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

57252204 : Major (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

Keyword : STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM

MISS THANITA SUKALASUKON : THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM OF WATCHALERMPRAKIAT SCHOOL (PHIBUNBAMRUNG) THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR VORAKARN SUKSODKITW, Ph.D.

The purposes of this research were to determine 1) the student care and support system of wat chalearmprakiat school 2) the comparison student care and support system of wat chalearmprakiat school classified by position. The populations were educational personal in wat chalearmprakiat school, consisted of school administrators teachers and basic educational school committee of wat chalearmprakiat school with the total of 64. The research instrument was questionnaire regarding the student care and support system. The statistics applied in data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean standard deviation and the comparative analysis of average, and the level to compare differences.

The finding of the research were as follows:

1. The student care and support system of wat chalearmprakiat school, collectively, was found at a high level and individually was found at highest and high level : encouragement and development, individual reference, analysis learner, sending and prevention

2. The opinions regarding of school administrators teacher, basic educational school committee of wat chalearmprakiat school for the student care and support system of wat chalearmprakiat school when classified by each aspect : Individual referece, analysis learner, encouragement and development were different. Prevention and sending were not the different.

กิตติกรรมประกาศ

การคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกาญจน์ สุขสดเขียว อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเร็จ อ่อนสัมพันธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการศึกษาวิจัย จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนวคิด และแนวทางในการวิจัยขอขอบพระคุณ ดร.พรพรรณ อินทรประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย และขอขอบคุณคณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณกำลังใจจากครอบครัว และนักศึกษาปริญญาโท รุ่น 34/2 สาขาวิชาการบริหารการศึกษาทุกคน สำหรับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ คุณความดีคุณประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ อบรมสั่งสอน จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ธนิดา ศุกรสุคนธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	12
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	13
ปัญหาของการวิจัย	17
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	20
ข้อคำถามของการวิจัย	20
สมมติฐานของการวิจัย.....	21
ขอบข่ายเชิงทฤษฎีของการวิจัย.....	21
ขอบเขตของการวิจัย.....	23
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	24
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	25
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	25
ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	26
วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	29
ความคาดหวังของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน.....	29
นโยบายและหลักการการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	30

กระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	34
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	36
หลักการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการนำไปใช้.....	36
การคัดกรองนักเรียน.....	39
การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน.....	41
การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน.....	42
การส่งต่อ.....	46
บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	48
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	55
ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64
งานวิจัยในประเทศ	64
งานวิจัยต่างประเทศ	77
สรุป.....	79
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย.....	80
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	80
ระเบียบวิธีวิจัย	81
แผนแบบการวิจัย.....	81
ประชากร.....	82
ตัวแปรที่ศึกษา.....	82
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษา	ตั้ง
รายละเอียดต่อไปนี้.....	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	84

การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
สรุป.....	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	88
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิม พระเกียรติ (พิบูลบำรุง)	90
ตอนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของ โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง	108
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	111
การอภิปรายผล	112
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	124
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	124
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	125
รายการอ้างอิง	126
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	135
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	137
ประวัติผู้เขียน	143

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	สรุปแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)..	19
ตารางที่ 2	สรุปความสามารถทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง).....	20
ตารางที่ 3	การป้องกันและการแก้ไขปัญหา.....	46
ตารางที่ 4	แผนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา (ในหนึ่งรอบปีระหว่างมีนาคม – มีนาคม ปีถัดไป).....	49
ตารางที่ 5	บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา.....	50
ตารางที่ 6	บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา.....	51
ตารางที่ 7	บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป.....	52
ตารางที่ 8	บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว.....	52
ตารางที่ 9	บทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้าระดับชั้น.....	53
ตารางที่ 10	บทบาทหน้าที่ของนักเรียน.....	54
ตารางที่ 11	บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ. 54	
ตารางที่ 12	บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง.....	55
ตารางที่ 13	บทบาทหน้าที่ของชุมชน.....	56
ตารางที่ 14	จำนวนประชากรผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ.....	83
ตารางที่ 15	จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	90
ตารางที่ 16	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ในภาพรวม.....	92
ตารางที่ 17	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 94	
ตารางที่ 18	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการคัดกรองนักเรียน.....	97

ตารางที่ 19 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
 100

ตารางที่20 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน
 103

ตารางที่ 21 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการส่งต่อ..... 106

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง 109

บทที่ 1

บทนำ

จากสภาพสังคมปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรม ส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดน ก่อให้เกิดการหลั่งไหลวัฒนธรรมต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพล แทรกซึมสู่วิถีชีวิตของคนในสังคมทุกรูปแบบ ทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง ซึมซับค่านิยมแนวคิด และพฤติกรรมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กทำให้พฤติกรรมความคิดและทัศนคติเปลี่ยนแปลงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมมากขึ้น หรืออาจส่งผลให้เกิดอันตรายต่อชีวิตได้ การศึกษาจะช่วยให้นักเรียนเป็นคนดี มีชีวิตเต็มไปด้วยความสงบอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สอนให้เด็กเข้าใจและรู้จักตัวเอง สอนให้เป็นคนดีของสังคม เพื่อจะได้คิดช่วยเหลือผู้อื่น สังคม ประเทศชาติและโลกของเรา ก่อให้เกิดความสงบสุข เพราะพลาภาพแห่งความดีงาม ประการสำคัญคนดีนั้นจะเป็นคนเก่งได้โดยอัตโนมัติ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างคนดีเหนือสิ่งอื่นใด ในขณะเดียวกันต้องมอบความรู้ทางด้านวิชาการให้แก่ผู้เรียนควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้เขาสามารถผสมผสานทั้งสองอย่างเข้ากับการดำเนินชีวิตในอนาคตได้อย่างสุขสมบูรณ์¹

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ดังความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแก่นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร วันอังคารที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ความว่า “...เยาวชนทุกคนมิได้ต้องการทำตัวเองให้ตกต่ำ หรือเป็นปัญหาสังคมประการใด แท้จริงต้องการจะเป็นคนดี มีความสำเร็จ มีฐานะ มีเกียรติและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นแต่การที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้แนะนำ ควบคุมให้ดำเนินไปอย่างถูกต้อง ในฐานะหน้าที่เป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นผู้บริหาร

¹ อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา, **คุณธรรมนำความรู้** (ฉบับปรับปรุงใหม่), (กรุงเทพฯ: ปริมาyard พับลิชิ่ง, 2553), 11.

การศึกษา ท่านจะช่วยเขาได้มากที่สุดเพราะมีส่วนควบคุมดูแลใกล้ชิดทุก ๆ ด้าน ร่องลงมาจากบิดา ...”² จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการดูแลเยาวชนที่ผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี นอกจากด้านการเรียนผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน รวมทั้งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถผ่านปัญหาและอุปสรรคของแต่ละคน ไปสู่เป้าหมายความสำเร็จตามความมุ่งหวังของนักเรียน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตและดัชนีชี้วัดคุณภาพของประชากรที่เป็นที่ยอมรับกันว่า คุณภาพของคนมีความสัมพันธ์กับความเจริญของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาประเทศ จากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าแนวโน้มเด็กไทยมีคุณภาพลดลงซึ่งสวนทางกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศเวียดนาม มีแนวโน้มการพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การที่เด็กไทยจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคตนั้น เด็กไทยควรได้รับการดูแลการพัฒนาทั้งทางด้านความสมบูรณ์ให้พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งเป็นรากฐานจำเป็นต่อการใช้ชีวิตของเด็กไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคตและจากงานวิจัยในระดับนานาชาติที่ผ่านมา พบว่าเด็กไทยมีปัญหาทั้งความฉลาดทางอารมณ์และทางด้านสติปัญญาอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานสากล³ รายงานข้อมูลการกระทำความผิดที่เด็กเป็นผู้ลงมือมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับร่างกาย มีมากเป็นอันดับสองรองจากความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงในเด็กนั้น เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูในครอบครัวและกฎเกณฑ์ทางสังคม ความรุนแรงในครอบครัวได้ขยายวงไปสู่ความรุนแรงในชุมชนและสังคม ซึ่งปัญหา

²พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช, คำสอนพ่อ, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ,2552), 45.

³กรมสุขภาพจิต สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์, โครงการพัฒนาสติปัญญาเด็กไทย ปี 2550 รายงานการสัมมนาประเมินผล สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ (กรุงเทพฯ : โซดา สตูดิโอ ครีเอชั่น แอนด์ พลับลิชซิ่ง,2550), 61.

พฤติกรรม ความรุนแรงของเด็กจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมไทยใน 10 ปีข้างหน้า⁴ จากสถิติ การถูกทำร้ายในเด็กพบว่าเด็กมีการถูกทำร้ายแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี สามารถแยกรายละเอียด ความรุนแรงได้ดังนี้ 1) ความรุนแรงทางร่างกาย การทำให้เกิดอันตราย หรือทำให้เสี่ยงที่จะเกิดอันตราย ต่อร่างกายของเด็กจากการกระทำหรือละเลย ที่จะกระทำ ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่สามารถกระทำได้ของบิดา มารดา หรือผู้ดูแลที่อยู่ในฐานะรับผิดชอบเด็ก หรือผู้มีอำนาจเหนือเด็ก หรือเป็นผู้ที่เด็กไว้วางใจ อาจเกิดขึ้นครั้งเดียวหรือเกิดขึ้นซ้ำ ๆ โดยการกระทำดังกล่าว อาจเกิดจากการใช้ความรุนแรง หรือการ พยายามให้เกิดความเจ็บปวด บาดเจ็บ หรือเป็นอันตราย โดยบุคคลที่กระทำอยู่ในสถานะที่มีกำลัง เหนือกว่า หรือมีอำนาจในการต่อรอง ซึ่งครอบคลุมถึงการลงโทษด้วยความรุนแรงด้วย 2) ความรุนแรงทางอารมณ์และจิตใจการตอบสนองต่ออารมณ์ของเด็กอย่างไม่เหมาะสม เป็นการสร้าง สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งมีผลทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงและต่อเนื่องต่อ พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก อันอาจรวมถึง การตอกย้ำว่าเด็กไม่มีคุณค่า ไม่มีคนรัก ไม่เหมาะสม หรือมีคุณค่าพอที่จะเป็นที่ต้องการของผู้อื่น นอกจากนี้ยังมีการกระทำบางอย่างที่ก่อให้เกิดอันตราย หรือมีโอกาสร้ายสูงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ หรือพัฒนาการของเด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ศีลธรรม และสังคม โดยการกระทำนั้นอยู่ในวิสัยที่สามารถควบคุมได้โดยบิดามารดา หรือ บุคคลที่อยู่ในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบ ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ หรือผู้มีอำนาจเหนือเด็ก 3) ความรุนแรง ทางเพศ การเกี่ยวข้องกับเด็กในประการทางเพศซึ่งเด็กไม่สามารถเข้าใจได้เต็มที่ หรือไม่สามารถให้ ความยินยอม หรือเด็กอยู่ในฐานะที่ยังไม่พร้อม ทางด้านพัฒนาการที่จะให้คำยินยอมได้ หรือเป็น ประการที่ขัดต่อกฎหมาย หรือความเชื่อในสังคม การทารุณกรรมทางเพศ เป็นประการที่เกิดขึ้น ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ หรือระหว่างเด็กด้วยกัน ซึ่งเด็กผู้กระทำมีอายุมากกว่าหรืออยู่ในสถานะมีความ รับผิดชอบ มีอำนาจเหนือเด็กหรือได้รับความไว้วางใจจากเด็ก ประการดังกล่าว ทำเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของบุคคลผู้กระทำ การละเลยทอดทิ้ง ความบกพร่องในการจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับ พัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้านตั้งแต่สุขภาพ การศึกษา พัฒนาการทางอารมณ์ โภชนาการ ที่อยู่ อาศัย สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ในบริบทที่ครอบครัว หรือผู้ดูแลมีความสามารถ ที่จะจัดหาได้ตาม สมควร และทำให้มีโอกาที่จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของเด็ก หรือเกิดอันตรายต่อพัฒนาการ ทางร่างกาย จิตวิญญาณ ศีลธรรมหรือทางสังคม ในการนี้รวมถึงความบกพร่อง ในการดูแลและปกป้อง

⁴สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2556, แนวทางการดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง, (กรุงเทพฯ : บริษัท ดินาคู มีเดีย พลัส จำกัด, 2556).18 - 20.

จาก ภัยอันตรายต่าง ๆ อย่างเหมาะสมจากสภาพการณ์ที่กล่าวข้างต้นและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กนักเรียนไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพและด้านสติปัญญาทั้งปัญหาที่มาจากตัวเด็กเองและจากผู้ปกครองของเด็ก ตลอดจนครูผู้สอน ปัญหาจากตัวเด็ก คือ การขาดความสามารถในการเรียนรู้ ขาดระเบียบวินัย ไม่รู้จักตนเอง ติดเกม สมาธิสั้นและขาดความอดทน ส่วนปัญหาของผู้ปกครองที่ส่งผลถึงเด็กคือการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปัญหาจากด้านตัวครูได้แก่ การขาดความรู้ความตระหนักในภารกิจที่ตนเองรับผิดชอบ ขาดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเด็กไม่สนใจองค์กรรวมเด็ก ทำให้เด็กพัฒนาแบบเอียงข้างเพราะการที่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนครูผู้สอน ต่างเน้นให้เด็กต้องขยันเรียนวิชาการในโรงเรียนเท่านั้น โดยไม่สนใจให้เด็กได้พัฒนาทุกด้าน เพื่อกระตุ้นให้สมองได้ทำงานทั้งสองส่วนอย่างสมดุล นอกจากนี้พบการสำรวจครั้งล่าสุดว่าเด็กในวัยเรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงมากกว่าการแสวงหาความรู้ ทำให้สมองไม่เกิดการเรียนรู้และซาซึน

ในปัจจุบันได้มีการศึกษาพัฒนาการของเด็กวัย 6 -12 ปี ซึ่งอยู่ในระดับประถมศึกษา พบว่าเด็กในวัยนี้เป็นวัยแห่งการสร้างรากฐานสำหรับทักษะการดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่และความเชื่อมโยงกับผู้อื่น นอกจากการที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วแล้ว ยังชอบที่จะเคลื่อนไหว อยากรู้ อยากเห็น ช่างสงสัย ชอบเรื่องตื่นเต้นผจญภัย เป็นวัยแห่งการตั้งคำถามและการค้นหาคำตอบ จึงเป็นวัยที่ทุกก้าวอย่างต้องการการเรียนรู้ ต้องการแสดงออกอย่างอิสระ มีความสามารถในการคิดกลับไปกลับมา สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ได้หลายแง่หลายมุม สามารถแยกหมวดหมู่ คิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุมีผล แก้ปัญหาและปรับตัวได้ ซึ่งเป็นความเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถที่หลากหลาย (พหุปัญญา : Multiple Intelligences) ซึ่งสามารถพัฒนาให้ดีขึ้น หากได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กจึงควรจัดตามศักยภาพและความต้องการของเด็กที่มีความแตกต่างกัน ในทางกลับกันการทำโทษ การสร้างควมกลัว มีสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กที่ไม่ดี จะทำให้เด็กเกิดความเครียดโดยร่างกายจะสร้างฮอร์โมนคอร์ติซอล กดภูมิคุ้มกันของร่างกายและทำลายเซลล์ประสาทและเครือข่ายเส้นใยประสาทสมองเด็กอีกด้วย⁵

⁵ กรมสุขภาพจิต, สถาบันพัฒนาการเด็กราชชนครินทร์, **โครงการพัฒนาสติปัญญาเด็กไทย ปี 2550 รายงานการสัมมนาประเมินผล สถาบันพัฒนาการเด็กราชชนครินทร์**, (กรุงเทพฯ : โสดาสตูดิโอ ครีเอชั่น แอนด์ พลับลิชซิ่ง, 2550), 63.

ดังนั้นการที่จะพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญาและ ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนด้านการเรียนการสอนแล้ว การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านครอบครัวและการระบอบของสารสนเทศตลอดจนการแข่งขัน ทุกรูปแบบ ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียดซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนจนนำไปสู่การเกิดปัญหาและสภาวะวิกฤติทางสังคม ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านร่างกายสติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียน ในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียนและแก้วิกฤติสังคมจึงควรนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน⁶

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัด ทุกสถานศึกษาจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นประการส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาและการคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยการมีมาตรการให้สถานศึกษา มีมาตรฐานในการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดประการส่งเสริมความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม สิทธิเด็ก ตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหาระบาด ติด ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน ปัญหาทางเพศและปัญหาอื่น ๆ โดยประสานความร่วมมือกับเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรในท้องถิ่น การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการพัฒนา ส่งเสริมแก้ไข และส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้ปีการศึกษา 2557-2558 กำหนดให้เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน โดยเร่งรัดพัฒนาให้โรงเรียนทุกแห่ง มีระบบการดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนที่เข้มแข็ง ผ่านกระบวนการพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีทักษะในการดูแลช่วยเหลือคุ้มครองนักเรียน พร้อมทั้งรณรงค์ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ด้อยโอกาสในวัยเรียน ปัญหาสุขภาพจิต ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกัน ขณะเดียวกัน จัดระบบเฝ้าระวังอย่างเข้มข้นภายในสถานศึกษา เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปีการศึกษา

⁶ วจริยา เนียมสวัสดี, ผู้รวบรวม, คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13, (ม.ป.ท. : ม.ป.ป.), 5.

การประชุมผู้ปกครอง การพัฒนานักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา การจัดการเพื่อสังคมและ
 สาธารณประโยชน์ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีตรงตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม พร้อมทั้งกำหนด
 องค์ประกอบหลักที่ใช้สำหรับการพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน
 ประกอบด้วย⁷ 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการรู้จักความถนัด
 ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
 สามารถประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วย หลักเหตุผล 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด
 ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียดความวิตกกังวลและ 4)
 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ได้รับความรู้สึกนึกคิดและ
 ความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้าง
 สัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่เป็นคนด้อยอยู่แล้วดียิ่งขึ้น รวมทั้งยังแก้ไข้ปัญหา
 ให้แก่ผู้เรียนที่พลาดพลั้ง ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตรอบด้านของนักเรียน ทั้งด้านสติปัญญา
 ความสามารถด้านคุณธรรม จริยธรรม การดำรงชีวิตในสังคม อย่างมีความสุข มีสุขภาพกายและ
 สุขภาพจิตที่ดี โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานภายนอก

ปัญหาของการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงด้านความคิด
 ค่านิยม ความเชื่อมั่นในศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของไทย เป็นผลทำให้กระแสของวัตถุ
 นิยมและบริโภคนิยมแพร่ไปอย่างรวดเร็วในสังคมไทยกลายเป็นสังคมแห่งความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ให้
 ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าจิตใจ ขาดน้ำใจในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้อ่อนแอกว่ามักโดนทำร้าย
 หรือถูกรังแก หมายถึงสัญญาณอันตรายที่เริ่มปรากฏให้เห็นในสังคม เด็กในยุคปัจจุบันมีจำนวนไม่
 น้อยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ทำให้พฤติกรรมต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต
 ดังนั้นโรงเรียนซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก เป็นบ่อเกิดคุณงามความดี โดยเฉพาะการ

⁷ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กลุ่มส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและกลุ่มพัฒนา
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ปีการศึกษา 2557-2558 ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครอง
 นักเรียน. เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.pepgtakesa2.com/>

พัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของเด็กให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม รวมทั้งดูแลเอาใจใส่ ปกป้อง คุ้มครองและให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงองค์รวมตลอดถึงการจัดการกับปัญหาของนักเรียนอย่างมีส่วนร่วม

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 ตั้งอยู่ในพื้นที่ของสังคมกึ่งเมือง ประกอบด้วยครอบครัวอพยพ เร่ร่อน พื้นฐานครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการดูแลส่งเสริมนักเรียน จากพฤติกรรมของเด็กนักเรียน เช่น สนใจและจดจ่อกับการเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นเกมที่มีความรุนแรง ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ส่งการบ้าน ตั้งแก๊งรึดไถรุ่นน้อง เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากสื่อต่าง ๆ ในเรื่องการ แต่งกายและการพูดจาการแบ่งพรรคแบ่งพวกจนถึงขั้นยกพวกทะเลาะกัน ใช้จ่ายเงินเกินความจำเป็น ซึ่งเป็นสภาพการณ์ที่น่าเป็นห่วงและควรได้รับดูแล จากการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ในปีการศึกษา 2558 พบว่านักเรียนยังมีพฤติกรรมที่มีปัญหาอยู่หลายด้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	กลุ่มพฤติกรรม	กลุ่มปกติ (คน)	กลุ่มเสี่ยง (คน)	กลุ่มมีปัญหา (คน)
ด้านอารมณ์		713	51	27
ด้านพฤติกรรมเกร		748	25	18
ด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง/สมาธิสั้น		737	20	34
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน		770	12	9

ที่มา : รายงานสรุปแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ปีการศึกษา 2558

ตารางที่ 2 สรุปความสามารถทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	กลุ่มพฤติกรรม	กลุ่มปกติ (คน)	กลุ่มเสี่ยง (คน)	กลุ่มมีปัญหา (คน)
		มีจุดแข็ง	ไม่มีจุดแข็ง	
ความสามารถทางสังคม		540	251	

ที่มา : รายงานสรุปแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ปีการศึกษา 2558

จากตารางแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) พบว่านักเรียนจำนวน 791 คน มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาดังนี้ ด้านอารมณ์ กลุ่มปกติจำนวน 713 คน กลุ่มเสี่ยงจำนวน 51 คน และกลุ่มมีปัญหา 27 คน ด้านพฤติกรรมเกรง กลุ่มปกติจำนวน 748 คน กลุ่มเสี่ยงจำนวน 25 คน และกลุ่มมีปัญหา 18 คน ด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งหรือสมาธิสั้น กลุ่มปกติจำนวน 737 คน กลุ่มเสี่ยงจำนวน 20 คน และกลุ่มมีปัญหา 34 คน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน กลุ่มปกติจำนวน 770 คน กลุ่มเสี่ยงจำนวน 12 คน และกลุ่มมีปัญหา 9 คน และความสามารถทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) พบว่ากลุ่มปกติ มีจุดแข็งจำนวน 540 คน กลุ่มเสี่ยงไม่มีจุดแข็งจำนวน 251 คน

จากปัญหาดังกล่าวโรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีหน้าที่ในการอบรม สั่งสอนเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม จึงจำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกัน พัฒนาเด็กเยาวชน ครอบครัวสังคมชุมชนให้เข้มแข็ง สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการศึกษาคือ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยยึดหลักว่าทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้

ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา คิดเป็น ทำเป็นและประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ในการบริหารจัดการโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติได้จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน การแก้ไขปัญหามาตาม เพื่อให้ให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ให้มี คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต ใ้ปลอดภัย ตามกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลของระบบ ช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ซึ่งหลักการของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบไปด้วย⁸ 1) การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล 2) การคัดกรอง 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข 5) การส่งต่อ ซึ่งจากรายงานสรุปแบบ ประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ปีการศึกษา 2558 พบว่ายังมีนักเรียนเสี่ยงและมีปัญหา ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)
2. เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัด เฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถามของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดข้อคำถามของวิจัยดังนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) อยู่ในระดับใด
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันหรือไม่

⁸ กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 35.

สมมติฐานของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อคำถามของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดข้อคำถามของการวิจัยดังนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) อยู่ในระดับปานกลาง
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกัน

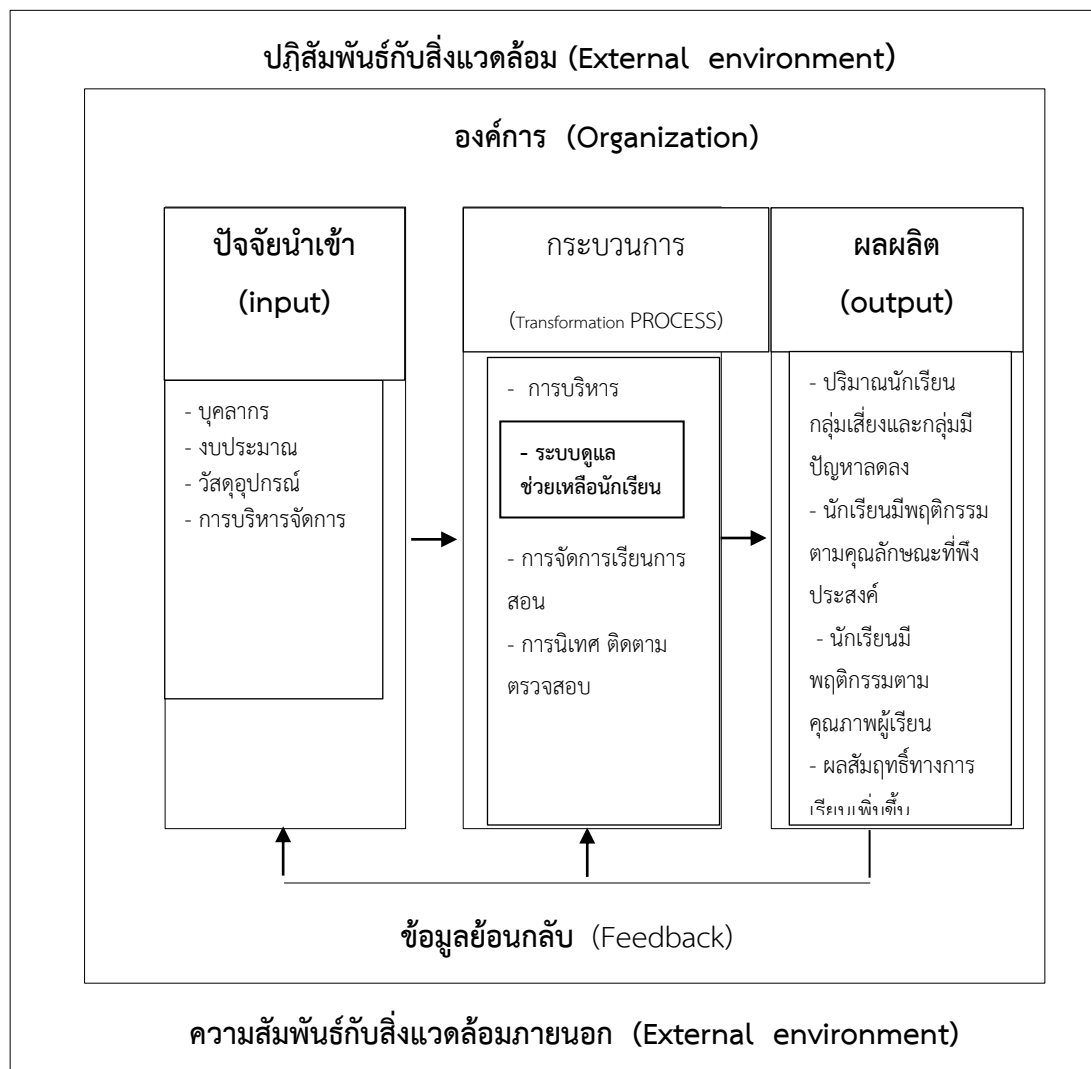
ขอบข่ายเชิงทฤษฎีของการวิจัย

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการที่ต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายและโรงเรียนต้องให้ความสำคัญ เพื่อสามารถหาวิธีการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาที่ เนื่องจากทุกปัญหาของนักเรียนล้วนมีสาเหตุและไม่ได้เกิดขึ้นในทันใด แต่เป็นการสั่งสมประสบการณ์ที่มีผล ในเชิงลบต่อพฤติกรรม ทั้งด้านความคิด ความรู้สึกและการกระทำ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือในเบื้องต้น ปัญหาจะลุกลามมากขึ้นจนมีความซับซ้อนยากต่อการแก้ปัญหาในที่สุด ดังนั้นการศึกษาเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีแนวคิดและทฤษฎีของหน่วยงานและนักวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (system approach) ตามแนวคิดของ ลูเนนเบิร์กและออร์นสไตน์ (Lunenburg and Ornstein) เป็นขอบข่ายของการวิจัย โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) มีกระบวนการ (transformation process) และผลผลิต (output) ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร และมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก (external environment) และการใช้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาซึ่งในระบบการจัดการศึกษานั้น ปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ ในส่วนกระบวนการ (transformation process) ได้แก่ การบริหาร ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดการเรียนการสอน และการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและในส่วนของผลผลิต (Output) ได้แก่ ปริมาณนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาลดลง นักเรียนมีพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นักเรียนมีพฤติกรรมตามคุณภาพผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น⁹ แนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด 5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อ ตามคู่มือการดำเนินงานระบบ

⁹Fred C. Lunenburg and Allan V. Ornstein. **Educational Administration: Concepts and Practices**, 5th ed. (CA: Wadsworth Publishing, 2008). 31-33.

ดูแลช่วยเหลือนักเรียน¹⁰ และนำทฤษฎีเชิงระบบ (Systems approach) มีความสัมพันธ์กัน
 ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ขอบข่ายการอ้างอิงของการวิจัย (Referent Framework)

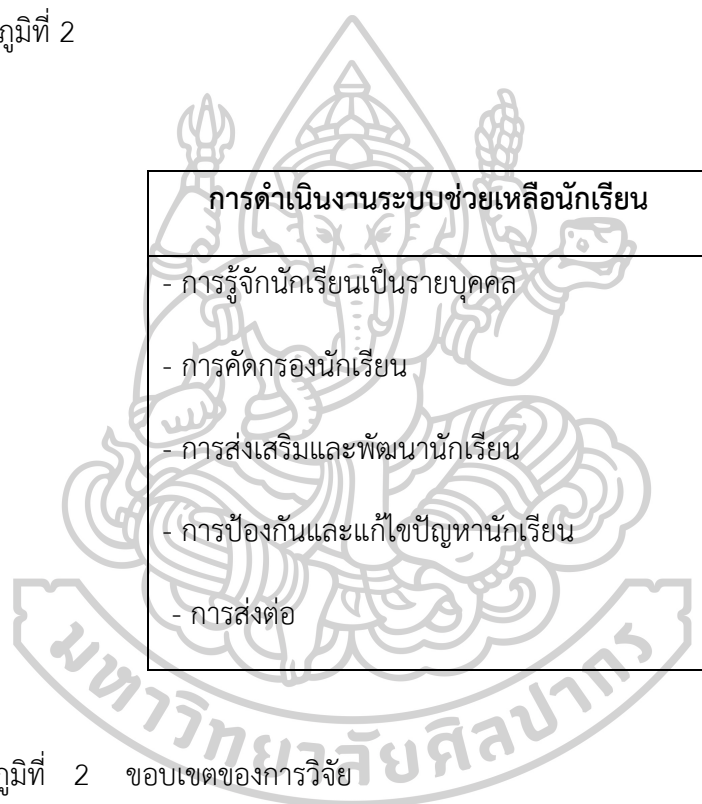
ที่มา : Fred C. Lunenburg and Allan V. Ornstein. Educational Administration: Concepts and Practices, 6th ed. (CA: Wadsworth Publishing, 2012). 20-22.

: กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 35

¹⁰ กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 35.

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทราบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ตามกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลของระบบช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียน 5) การส่งต่อ ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ขอบเขตของการวิจัย

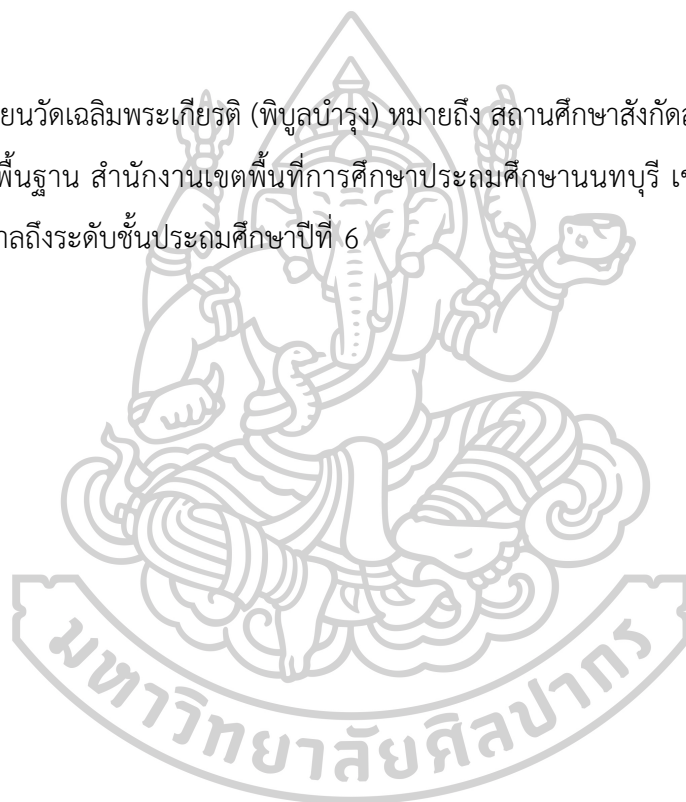
ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 35.

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความหมายเฉพาะของคำบางคำซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงนิยามความหมายของคำต่อไปนี้ ดังนี้

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพจากแนวทางตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด 5 ประการ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อ

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากสภาพปัจจุบัน ปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่ใช้ศึกษาที่ได้กล่าวไว้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษา โดยในส่วนแรกจะเป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนที่สองจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ และส่วนสุดท้ายเป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิดเดิมโรงเรียนเป็นผู้จัดให้บริการกับนักเรียนในรูปแบบของงานที่ปรึกษาหรืองานแนะแนว แต่ในสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติส่งผลต่อการเกิดปัญหาในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในเรื่องเพศสัมพันธ์ สิ่งเสพติด การเล่นเกมพนัน การเสพติดสื่อคอมพิวเตอร์ การใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา การให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม เครียด ซึมเศร้า เบื่อหน่าย คิดฆ่าตัวตาย เกิดพฤติกรรมเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้นส่งผลต่อการปรับตัวของนักเรียน ดังนั้นบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยครูแนะแนวเป็นการเฉพาะหรือครูประจำชั้น จึงไม่สามารถทำให้แก้ปัญหาได้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ริเริ่มระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อรณรงค์ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานความร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็ง โดยกำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำไปดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจังก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล¹¹ และได้มีนโยบายการจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น โดยบุคลากรทุกคนทุกฝ่ายทั้งของโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกรมสุขภาพจิต และกรมสามัญศึกษา กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับ

¹¹ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เอกสารหลักสูตรอบรมแบบ e-Training, TEPE-58304 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, 2558), 18.

ครูผู้เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้ และการดูแลช่วยเหลือ ยังรวมความถึงการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด¹²

ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการพัฒนามาจากการจัดบริการให้การแนะแนวของโรงเรียน ดังนั้นความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเกี่ยวข้องกับการแนะแนวโดยมีบุคคลต่างๆ ได้อธิบายไว้ดังนี้

เลสเตอร์ เอ็น ดาวนิง (Lester N. Dowing) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นโดยกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับการอบรมเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือบุคคลในการปรับตัวและส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน¹³

เจ ดี คัมโบลท์ (J.D. Krumboltz) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้ที่มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือและผู้แนะแนวที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดี รวมทั้งผ่านการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวมาแล้วมีจุดมุ่งหมายปลายทางที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประสบปัญหาได้มีโอกาสที่จะเผชิญกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹⁴

¹² กรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษา, **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 - ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6)**, (กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2546), 15.

¹³ Lester N. Dowing, **Guidance and Counseling Services : An Introduction**, (New York : McGraw – Hall Book Co., 1986), 7.

¹⁴ J.D. Krumboltz, **Guidance and Counseling**, (New York : Holt, Reinhart, and Winston, 1970), 365.

โฮมแร็ช บี และเอวา แชมป์นีย์ อิงลิช (Horace B. and Ava Champney English) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเขาจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิต¹⁵

แคร์โรล เอช มิลเลอร์ (Carroll H. Miller) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลสามารถตัดสินใจและวางแผนการอนาคตของตนเองได้อย่างเหมาะสม¹⁶

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good) ให้ความหมายของการแนะแนวว่า การแนะแนวหมายถึงกระบวนการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี¹⁷

กรมสุขภาพจิต ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือหมายความว่า การส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและมีเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสิ่งเสพติด¹⁸

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเป็นระบบหลักระบบหนึ่ง ในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น ครูที่

¹⁵Horace B. and Ava Champney English, **A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psycholalytical terms**, (London : Longmans green and Co., 1970), 234.

¹⁶Carroll H. Miller, **Foundations of Guidance**, (New York : Harper and row Publishers, 1976), 13.

¹⁷Carter V. Good, **Dictionary of Education**, 3rd ed. (New York : McGraw – Hill Book company, 1973), 270.

¹⁸กรมสุขภาพจิต, **คู่มือครูสำหรับช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิต**, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ร.ส.พ, 2544), 5.

ปรึกษาและบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน ฯลฯ มีส่วนร่วม¹⁹

สมศักดิ์ วรรณศิริ กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีทักษะการดำรงชีวิต²⁰

บัวเครือ โพธิ์ชัย กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานมีคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีทักษะในการดำรงชีวิต²¹

รังสรรค์ เฟิงงู กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้²²

สรุปได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก

¹⁹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547), 5

²⁰ สมศักดิ์ วรรณศิริ, “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550), 12.

²¹ บัวเครือ โพธิ์ชัย, “ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 2” (วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร, 2548), 15.

²² รังสรรค์ เฟิงงู, **สภาพความสำเร็จการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**, (ราชบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1, 2551), 15.

วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. เพื่อให้สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพมีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้
2. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ประโยชน์และคุณค่าของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางด้านอารมณ์ (EQ) ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรม จริยธรรม (MQ) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค (AQ)
4. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างรอบด้าน
5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจัง ด้วยความเสียสละเอาใจใส่

ความคาดหวังของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

“ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้พ้นภัยยาเสพติด” เน้นให้โรงเรียนให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการ และให้ความสำคัญเป็นกรณีพิเศษกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. ครูทุกคนให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเอาใจใส่ สามารถนำหลักการ 5 ประการของกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม
2. ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถบูรณาการเข้ากับระบบอื่น ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น ระบบการจัดการเรียนการสอน ระบบกิจกรรมนักเรียน ระบบการรักษาความปลอดภัย ระบบบริหารงานต่าง ๆ อาทิ งานวิชาการ งานปกครอง งานบริหารงานบุคคล เป็นต้น

3. ผู้ปกครองนักเรียนร่วมกันเรียนรู้ปัญหา และแสวงหาแนวทางในการป้องกัน แก้ไขปัญหา พฤติกรรมนักเรียนโดยเฉพาะปัญหาการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้วยแนวคิดและวิธีการที่สร้างสรรค์
4. โรงเรียนทุกแห่งมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง สามารถนำข้อมูลจากการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและข้อมูลคัดกรองไปสู่การกำหนดแผนงาน โครงการเพื่อการพัฒนา คุณภาพนักเรียน
5. โรงเรียนทุกแห่งปลอดจากการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ นักเรียนได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง ดูแลช่วยเหลือ และได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการใช้วินัย เชิงบวก การเสริมสร้างทักษะชีวิต การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม ภายใต้ระบบ การจัดการเรียนรู้ที่มีผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต
6. โรงเรียนแต่ละแห่งมีความคิดริเริ่ม วิธีการ และนวัตกรรม ในการพัฒนา ส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถใช้เป็นต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แก่ โรงเรียนอื่นๆได้
7. โรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ครอบคลุมทั้งในด้านสุขภาพสวัสดิภาพ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสังคมสงเคราะห์และ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน
8. เขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่งมีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในความดูแลอย่างชัดเจนเป็นปัจจุบัน
9. เขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่งมียุทธศาสตร์ มาตรการและแนวทางในการพัฒนาระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นระบบ มีเส้นทางสู่ความสำเร็จที่ชัดเจน และมีแนวปฏิบัติที่ทุกฝ่ายเข้าใจ ตรงกัน โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักเรียน
10. ทุกภาคส่วนในสังคมมีทัศนคติและความเชื่อที่ถูกต้องตรงกันว่า เด็กไม่ใช่ปัญหาของสังคม แต่ปัญหาสังคม ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก เด็กไม่เคยเป็นผู้ใหญ่มาก่อน พฤติกรรมของเด็ก ทุกคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นได้ ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องออกแบบหรือใช้วิธีการที่เหมาะสมกับ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของเด็กเพราะเด็กและคนมีภูมิหลังและต้นทุนชีวิตที่แตกต่างกัน

นโยบายและหลักการการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2547 มีมติอนุมัติให้นำมาตรฐาน การศึกษาของชาติไปปฏิบัติโดยกำหนดให้ สภาการศึกษาทำหน้าที่พัฒนาและนำเสนอมาตรฐาน การศึกษาของชาติจากทั้งองค์กรหลักและกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่ง

ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา คณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ทำหน้าที่พัฒนามาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและแต่ละประเภทการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับนั้นๆ พร้อมทั้งดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยมาตรฐานการศึกษาของชาติเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดการให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ อันประกอบด้วยมาตรฐานสำคัญ 3 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก คือ

1.1 มีกำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์ หมายถึง คนไทยมีสุขภาพกายและจิตใจที่ดีตลอดจนมีการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาที่สมบูรณ์ตามเกณฑ์แต่ละช่วงวัย

1.2 มีความรู้และทักษะที่จำเป็น เพียงพอในการดำรงชีวิตและการพัฒนาสังคม หมายถึง คนไทยเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ มีงานทำ และ นำความรู้ไปใช้ในการสร้างประโยชน์ให้สังคม

1.3 มีทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว หมายถึง คนไทยเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้รับการเรียนรู้ รู้ทันโลก รวมทั้งมีความสามารถในการใช้แหล่งเรียนรู้ สื่อต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมได้

1.4 มีทักษะทางสังคม หมายถึง คนไทยมีความรับผิดชอบ เข้าใจ ยอมรับและตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่างสามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

1.5 มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกหมายถึง คนไทยรู้จักและรับผิดชอบต่อทางศีลธรรมและสังคม มีจิตสำนึกในเกียรติของความเป็นไทย มีความภูมิใจในชนชาติไทย ดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาสุจริตและมโนสุจริต

มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษาที่จัดการเรียนรู้โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

2.1 การจัดหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยมีการจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียน สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

2.2 มีการพัฒนาผู้เรียน ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ คือ ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณธรรม มีความพอใจใน

การทำงานและมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ

2.3 มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน หมายถึง ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อการจัดการทางการศึกษาของสถานศึกษา องค์กร ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามสภาพท้องถิ่น

มาตรฐานที่ 3 แนวทางสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

3.1 การบริหารวิชาการและสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ คือ สถานศึกษาร่วมมือกับบุคลากรและองค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ ร่วมมือในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ จัดตั้งองค์กรที่ให้บริการด้านการศึกษา เพื่อให้ชุมชนสังคม เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาก้าวหน้า อย่างต่อเนื่อง

3.2 การศึกษาวิจัยสร้างเสริมสนับสนุนแหล่งการเรียนรู้และกลไกการเรียนรู้ คือ ระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร งบประมาณ ภูมิปัญญา อาคารสถานที่และอื่นๆ พร้อมทั้งร่วมมือกันระหว่างภายในและภายนอกสถานศึกษา สร้างกลไกการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการวิจัยสำรวจจัดหาและจัดตั้งเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในสังคม

3.3 การสร้างและการจัดการเรียนรู้ในทุกระดับทุกมิติของสังคม คือ การให้องค์กรทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวชุมชนได้จัดการศึกษา ให้ความรู้ ร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่นำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ

นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายสู่แนวปฏิบัติการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคมมุ่งหวังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ดูแลจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาภาพลักษณ์เด็กและเยาวชนที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทสร้างความไม่สงบและความเดือดร้อนแก่บุคคลอื่นในสังคมอย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น แม้ว่าสถานศึกษาทุกแห่งจะได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง แต่สถานการณ์ดังกล่าวก็ยังคงอยู่ ดังนั้นหากจะแก้ปัญหาล่าช้าให้ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมได้ทุกภาคส่วนของสังคมจำเป็นต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความรุนแรงของปัญหาดังกล่าว และมีความมุ่งมั่นที่จะตอบสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 พัฒนาค้นไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้

คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต จึงได้กำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยได้แบ่งนโยบายและหน้าที่สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรฐานการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาป้องกันและการคุ้มครองสิทธิเด็กโดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการในการปฏิบัติ ดังนี้

1.1 สร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนมีมาตรฐานในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยทางสังคม สิทธิเด็กตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรในท้องถิ่น

1.3 สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้ สารสนเทศและร่วมมือระหว่างผู้ปกครองชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4 ประสานการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพัฒนาส่งเสริม แก้ไขและส่งต่อนักเรียนทุกระดับ

2. บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด จึงมีบทบาทหน้าที่และแนวดำเนินงานดังนี้

2.1 นโยบายการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา คือ จัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจัดทำเป็นระบบสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่ผู้สนใจพร้อมทั้งให้มีการนิเทศ ติดตามผลและรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาคณะความรู้และความสามารถในการปฏิบัติด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ จัดอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ จัดให้มีเครือข่ายประสานงาน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 สนับสนุนช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ ให้จัดกลุ่มสถานศึกษาเป็นเครือข่ายพัฒนาคุณภาพช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันพร้อมทั้งช่วยเหลือแก้ไขปัญหา อุปสรรคของสถานศึกษา จนสามารถดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

2.4 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นหน่วยงานกลางประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น จัด

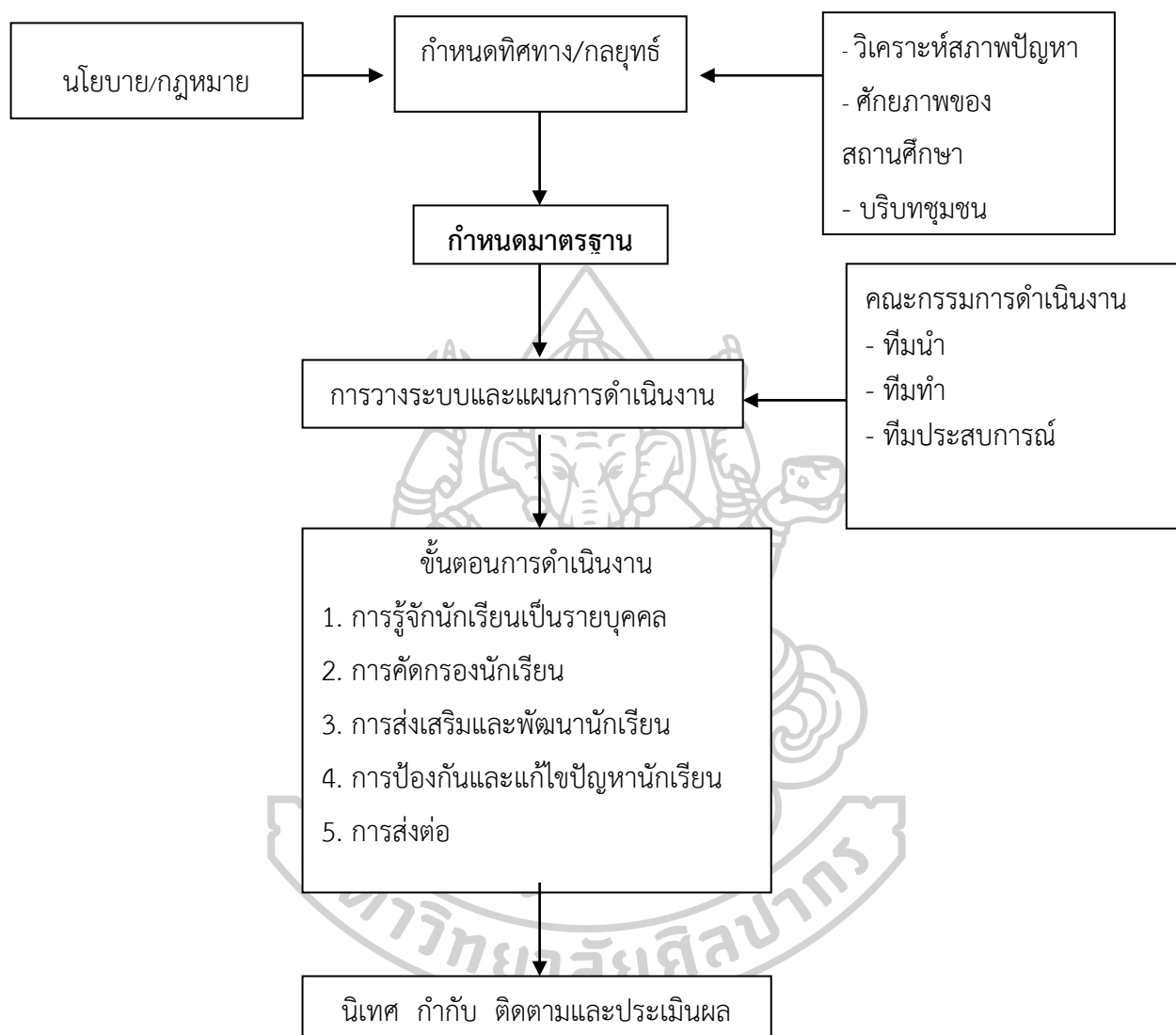
ประชุมสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ร่วมกับสถานศึกษาให้รับรู้บทบาทการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 ติดตามการประเมินผล และ รายงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ทำความเข้าใจกับสถานศึกษาเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและจัดให้มีการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

กระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อธิบายกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการดำเนินงานโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อกระบวนการดำเนินงานทั้ง 5 ประการ แสดงให้เห็นในแผนภูมิที่ 3

การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนภูมิที่ 3 การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ , สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา , สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, การดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 8.

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างรอบด้านด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวนักเรียนแต่ละคน และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการคัดกรองนักเรียนเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล²³

หลักการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการนำไปใช้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกระบวนการศึกษารายละเอียดทั้งที่เกี่ยวกับนักเรียนโดยตรงและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนควบคู่กัน
2. ควรรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคและวิธีที่หลากหลายเพื่อให้ได้รู้จักนักเรียนในหลายแง่มุม
3. ควรเลือกใช้เครื่องมือหรือวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนแต่ละบุคคล
4. ไม่มีเครื่องมือหรือวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่ดีที่สุดและให้ผลครบถ้วนสมบูรณ์
5. ควรศึกษาและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงรอบด้าน
6. ประสิทธิภาพของการรวบรวมข้อมูลขึ้นอยู่กับความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล
7. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลควรเป็นกระบวนการทำความเข้าใจควบคู่ไปกับการให้ความช่วยเหลือ
8. เป้าหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การช่วยให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองในต่าง ๆ มากขึ้น ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้จักและเข้าใจผู้เรียนได้ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น และโรงเรียนสามารถนำผลจากความรู้ความเข้าใจในตัวนักเรียนไปจัดโครงการ กิจกรรม เพื่อป้องกัน พัฒนา ส่งเสริม หรือแก้ไขปัญหาให้นักเรียน
9. คำนึงถึงความเป็นปัจจุบันของข้อมูลที่จะนำมาใช้
10. การวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิค เครื่องมือบางชนิดต้องอาศัยผู้ที่มีความชำนาญหรือเคยได้รับการฝึกมาแล้ว
11. ควรตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่ง หลายวิธีการ
12. รักษาความลับของข้อมูล
13. จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการค้นหาและนำมาใช้ได้ง่าย

²³ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เอกสาร หลักสูตรอบรมแบบ e-Training, TEPE-58304 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, 2558), 23.

ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาควรมีสำหรับใช้ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีดังนี้

1. ความสามารถและความถนัด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียน ความสามารถด้านกีฬา ศิลปะ ดนตรี ความถนัดเฉพาะทาง บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ฯลฯ
2. สุขภาพและลักษณะทางร่างกาย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงและน้ำหนัก โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย ความพิการ ความสะอาดร่างกาย ฯลฯ
3. ประวัติครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเหมาะสมของสภาพที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการคุ้มครองดูแลนักเรียนได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว การใช้สารเสพติด สุรา การพนัน การใช้ความรุนแรง รายได้และการใช้จ่ายของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ความเพียงพอของรายรับกับรายจ่าย จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับและใช้จ่ายในแต่ละวัน ฯลฯ
4. การปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง สภาพอารมณ์ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล ตื่นตกใจง่าย กลัว การปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจ ฯลฯ
5. ความสนใจและการมองเป้าหมายในอนาคต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบทำในยามว่าง การใช้เวลา ความสนใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นพิเศษ การวางแผนการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ฯลฯ
6. ปัจจัยเสี่ยง ได้แก่ การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงอันตราย มีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงได้ง่าย ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน การถูกคุกคาม ล่วงละเมิดทางเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายที่ล่อแหลม ฯลฯ

ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ที่สำคัญ คือ

1. ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือ ในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องตัวนักเรียนโดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจนักเรียนเบื้องต้นหากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละ

ละโรงเรียนแต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียบสะสม เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปีการศึกษาและส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัด ครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมในแต่ละตอนหรือจนจบ 6 ปีการศึกษา

2. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) โรงเรียนอาจนำเครื่องมือมาใช้แทนแบบประเมิน พฤติกรรม ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียน ด้าน พฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณา นักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิต เป็น ผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนามาจาก The Strength and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศ เยอรมนี แบบประเมินพฤติกรรมมีทั้งหมด 3 ชุด คือ 1) ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเด็ก 2) ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินเด็ก 3) ชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง

3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เป็นแบบประเมินความสามารถทางอารมณ์ ใน การดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข การรู้จักความฉลาดทางอารมณ์ของตนเอง เพื่อการ พัฒนาและการใช้ศักยภาพตนเองในการดำเนินชีวิตครอบครัว การทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

4. แบบประเมิน คุณธรรมและจริยธรรม (MQ) เป็นแบบประเมินระดับจริยธรรมศีลธรรม บุคคล ซึ่งสามารถการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีความกตัญญู เป็นคนดี มีระเบียบ วินัย มีสำนึกผิดชอบชั่วดีและเคารพนับถือผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเองต่อสังคมและมนุษยชาติ

5. วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่มีข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบสะสมและแบบ ประเมินพฤติกรรมเด็กไม่เพียงพอหรือเกิดกรณีที่ต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาที่อาจใช้ วิธีการและเครื่องมือเพิ่มเติมอื่น ๆ ดังนี้

5.1 การสังเกต เป็นวิธีที่ใช้ศึกษาเพื่อช่วยให้ครูมีความเข้าใจในตัวนักเรียนได้เพื่อที่ ครูได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม แต่การสังเกตจะใช้ได้ผลต่อเมื่อผู้สังเกต ได้รับการฝึกฝน การสังเกตมาเป็นอย่างดีและได้มีการสังเกตอย่างเป็นระบบ คือ จะต้อง สังเกตทั้งพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกแต่ละสถานการณ์ต่าง ๆ กัน และมีการสังเกตเด็กเป็น ระยะเวลาานานพอสมควร ผู้สังเกต ที่ขาดคุณภาพอาจทำให้การสังเกตขาดความเชื่อถือและ เกิดความผิดพลาดในการจดบันทึกรายงานผลสังเกต

5.2 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งที่ครูหรือผู้แนะแนวใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก การสัมภาษณ์มี 2 ชนิด คือ การสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงและการสัมภาษณ์เพื่อให้ คำปรึกษา การสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงเป็นการสัมภาษณ์ที่มีจุดหมาย เพื่อหารายละเอียด เพิ่มเติมข้อมูลที่ได้อีกโดยวิธีอื่น เพื่อประโยชน์ในการเข้าใจตัวเด็กอย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ส่วน

การสัมภาษณ์เพื่อให้คำปรึกษาเป็นการสัมภาษณ์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แก้ปัญหาของตนที่กำลังประสบอยู่ได้ เพื่อให้เขาได้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.3 การเยี่ยมบ้าน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลเพื่อให้ทราบสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน เป็นการเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการรู้จักนักเรียนเฉพาะที่โรงเรียนไม่ช่วยให้ครูและผู้แนะแนวเข้าใจนักเรียนอย่างถูกต้องเสมอไปเพราะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่แสดงออกที่โรงเรียนนั้น แท้จริงอาจจะมีสาเหตุมาจากสภาพความเป็นไปทางบ้านจึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อเป็นการเก็บข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการเยี่ยมบ้าน คือ สภาพทั่วไปของบ้าน สิ่งแวดล้อมของบ้าน สมาชิกในครอบครัว ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อครูและโรงเรียน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักเรียนอย่างมาก

5.4 การตรวจสุขภาพและระเบียบสุขภาพ จัดเป็นวิธีและเครื่องมืออีกชนิดที่มีความสำคัญต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ครู มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียน ทำให้สามารถวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาของนักเรียนได้ง่ายขึ้น

ดังนั้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่ครูที่ปรึกษาควรจัดทำข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในหลายๆ ด้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมนักเรียนให้มากที่สุดทั้งในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวและด้านอื่น ๆ เพื่อทำการคัดกรองนักเรียน ในความรับผิดชอบในขั้นต่อไป

การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนเป็นการวิเคราะห์พิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นซึ่งสถานศึกษาควรมีการประชุมครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่า ความรุนแรง หรือความถี่เท่าไรจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา

การคัดกรองนักเรียนจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม²⁴ คือ 1) กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและส่งเสริมพัฒนา 2) กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจาก ปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลอง

²⁴ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **สานสายใยศิษย์และลูก**, (กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547), 35.

สิ่งเสียดัด ผลการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

3) กลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเองหรือต่อส่วนรวมในด้านลบซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

การคัดกรองเป็นกิจกรรมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาต้องทำอย่างรอบคอบและควรกำหนดช่วงเวลาของข้อมูลการคัดกรอง หากข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรทบทวนข้อมูลการคัดกรองใหม่และควรใช้ข้อมูลจากหลายๆ จุดเพื่อความเที่ยงในการคัดกรองนักเรียนเพราะการคัดกรองนักเรียนจะพบเด็กที่มีความต้องการพิเศษแทรกอยู่ในเด็กทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กออทิสติกและเด็กอัจฉริยะและประเภทอื่น ๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ การคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาโดยการยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย เครื่องมือของโรงเรียนซึ่งควรใช้ในการคัดกรองนักเรียน ดังนี้

1. เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลของกรมสุขภาพจิตที่โรงเรียนควรมีการประชุมครูเพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา
2. แบบบันทึกการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นแบบบันทึกข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านการคุ้มครองนักเรียนและด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านเพศ ด้านยาเสพติด
3. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (The Strengths and Difficulties Questionnaire : SDQ) เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัวที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณา นักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire ประเทศเยอรมัน ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรปเพราะ มีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดย แพทย์หญิง พรหมพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมินและหาเกณฑ์มาตรฐาน (norm) ของเกไทย แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนมี 3 ชุด คือชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน ชุดที่พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน

นักเรียน ชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวน 25 ข้อเท่ากันทางโรงเรียน อาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมิน ทั้ง 3 ชุด พร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมนักเรียนและพัฒนานักเรียน ความสำคัญและวิธีการส่งเสริมนักเรียนเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะแก่นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจตนเอง ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนและชุมชนคาดหวังต่อไป การส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณา ดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษอื่น ๆ

การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีคณะที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ และสิ่งแวดล้อมมีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมด้วยกัน การจัดกิจกรรมโฮมรูมมีประโยชน์ที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียน สามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย

แนวดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูมมีดังนี้ 1) กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม โดยการสำรวจความต้องการของนักเรียน ปรึกษาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐาน ทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่น ๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมโฮมรูมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ ประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน 2) โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัด

กิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งโดยมีจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนา นักเรียน ครูที่ปรึกษาก็ดำเนินการตามนั้นแต่ให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย 3) วิธีการผสมผสาน โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม 4) วิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน

การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นการปฏิบัติการที่มีความสำคัญโดยมีวิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป²⁵

การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้นักเรียนมีหลายเทคนิคและวิธีการ เช่น การให้การปรึกษาเบื้องต้นเป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิดและการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การปรึกษามีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียนครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานดังนี้ จิตวิทยาวัยรุ่น ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งร่างกายและจิตใจ กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังปัญหาและความรู้สึก การช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนในแต่ละลักษณะปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น

แนวดำเนินเกี่ยวกับการให้การปรึกษาเบื้องต้น ครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการปรึกษาโดยมีกระบวนการในการปรึกษา ดังนี้ สร้างสัมพันธภาพ พิจารณาและทำความเข้าใจปัญหา กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหา ยุติการปรึกษา

การเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดี มีคุณภาพนั้นควรจะต้องปฏิบัติดังนี้ 1) รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การปรึกษาหรือวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก

²⁵ กรมสุขภาพจิต, กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพฯ : ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป, 2544), 19 - 21.

หรือโรงเรียนจัดอบรมให้ 2) หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษา พัฒนา เพิ่มพูนความสามารถอย่างสม่ำเสมอ ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการหรือความรู้ที่เกี่ยวกับการปรึกษาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากปรึกษาเบื้องต้นแล้วการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญเราจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนรวมทั้งผู้ปกครองด้วย

ครูที่ปรึกษาสามารถคิดพิจารณากิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนได้หลายแนวทาง ซึ่งสามารถสรุปได้ 5 แนวทางที่จำเป็นคือ 1) การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร 2) การใช้กิจกรรมในห้องเรียน 3) การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน 4) การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม 5) การใช้กิจกรรม การสื่อสารกับผู้ปกครอง

สำหรับกิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนในกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมซ่อมเสริม นั้นจำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือจากครูอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนด้วย ในการช่วยเหลือทั้ง 5 กิจกรรมดังกล่าว ครูที่ปรึกษาสามารถขอคำแนะนำความคิดเห็นจากครูอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ได้ผลยิ่งขึ้น การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึง ด้านความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะปัญหาและด้านบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละสภาพของชั้นเรียน โรงเรียนและชุมชน

ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 1) การรักษาความลับเรื่องราว ข้อมูลของนักเรียนที่ให้การช่วยเหลือแก้ไข ต้องไม่นำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความช่วยเหลือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ระบุชื่อและสกุลจริงของนักเรียนและการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ให้เกียรตินักเรียน บนที่ข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้ การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน 2) การแก้ไข การช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือแก้ไขของนักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียวแต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกันและวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็อาจไม่เหมาะกับนักเรียนอีกคนหนึ่งเนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะการให้การปรึกษาจึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทาง กระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาของนักเรียน

ตารางที่ 3 การป้องกันและการแก้ไขปัญหา

การป้องกัน	วิธีการ	ตัวอย่างกิจกรรม	แหล่งข้อมูล เอกสารเพิ่มเติม
เสริมสร้างทักษะชีวิต ให้มีภูมิคุ้มกัน ดำเนิน ชีวิตในสังคมได้อย่างมี ความสุขปลอดภัยจาก สิ่งมอมเมาและอบายมุข ต่าง ๆ	1. วิเคราะห์ สภาพแวดล้อมทางสังคม ชุมชน 2. จัดกิจกรรมเพื่อสร้าง เสริม ทักษะชีวิต แก่ นักเรียนบูรณาการไปกับ การเรียนการสอน 3. จัดกิจกรรมเสริมสร้าง ทักษะชีวิตเฉพาะกรณี 4. จัดกิจกรรมในวันสำคัญ และโอกาสต่าง ๆ	- กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) - กิจกรรมทักษะชีวิตเพื่อป้องกัน ปัญหาเสพติด เช่นทักษะการปฏิเสธ - กิจกรรมแนะแนว - ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด - ค่ายพัฒนาต่าง ๆ - กิจกรรมทางศาสนา - เพศศึกษา - เครือข่ายผู้ปกครอง	
ให้ความช่วยเหลือ นักเรียนเป็นรายกรณี ตามความเหมาะสม	1. ศึกษาข้อมูลนักเรียน 2. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมให้ ครอบคลุมปัญหา 3. ศึกษารูปแบบการ ช่วยเหลือนักเรียนอย่าง หลากหลาย 4. วางแผนช่วยเหลือ นักเรียนรายกรณี 5. ดำเนินการช่วยเหลือ ติดตาม ประเมินผล 6. ประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ให้อำนวย ความสะดวก	- การให้คำปรึกษา - ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (classroom Meeting) - การศึกษารายกรณี (Case Study) - กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) - การจัดโปรแกรมการเรียนรู้ รายบุคคล (IES) - สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง - จัดหาทุน - หารายได้ระหว่างเรียน - ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานประกอบการ - ฝึกทักษะชีวิต - การส่งต่อ	- แนวทางการดำเนิน งานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษา - คู่มือครูประจำชั้น และครูที่ปรึกษา - คู่มือดูแลเด็กวัย เรียน - คู่มือดูแลสุขภาพจิต เด็ก

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2549), 28 – 30.

การส่งต่อ

การส่งต่อ เป็นการดำเนินการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาพบว่าปัญหาของนักเรียนบางคนไม่สามารถแก้ไขได้ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการส่งต่อไปยังครูผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนหรือผู้มีความเชี่ยวชาญภายนอกคนอื่น ๆ เช่น ครูแนะแนว ครูประจำวิชา หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งเป็น 1) การส่งต่อภายในครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาหรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น 2) การส่งต่อภายนอกครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

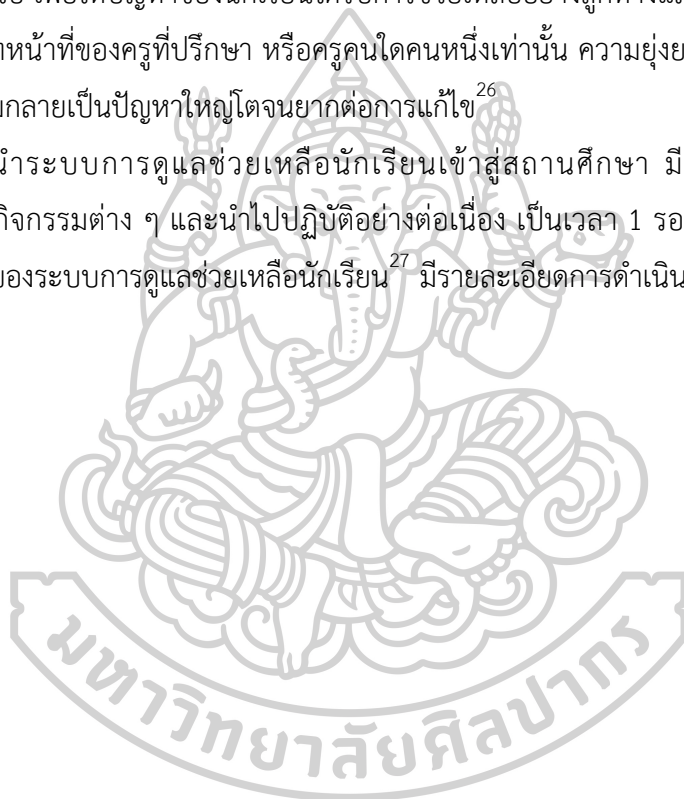
สำหรับการส่งต่อภายนอก หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานการทำงานผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีก ก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา การส่งนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้นมีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษาดังนี้ 1) นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ 2) นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอให้ทำกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น 3) ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพของจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยาควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

แนวดำเนินการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการดังนี้ 1) ประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน 2) สรุปรายชื่อข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้น ให้ผู้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง 3) ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่

สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล ถือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย 5) ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงความสำคัญ แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษาและแนวดำเนินการส่งต่อนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามขั้นตอนในการป้องกันและการแก้ไขปัญหา นั้น อาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา หรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข²⁶

การนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้าสู่สถานศึกษา มีแผนการดำเนินงานที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ และนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เป็นเวลา 1 รอบปี ซึ่งมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน²⁷ มีรายละเอียดการดำเนินงานดังต่อไปนี้

²⁶ กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, **แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 – พ.ศ.2549)**, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545), 26 - 29.

²⁷ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, **การประกันคุณภาพการศึกษา กรมสามัญศึกษา** (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544), 31 - 34.

ตารางที่ 4 แผนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา (ในหนึ่งรอบปี ระหว่างมีนาคม – มีนาคม ปีถัดไป)

การดำเนินงาน	ระยะเวลาประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1. เตรียมการและวางแผนดำเนินงาน กิจกรรมที่ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการ กิจกรรมที่ 2 วิเคราะห์ความพร้อมพื้นฐานของ สถานศึกษาและจัดทำแผนปฏิบัติงาน	มีนาคม – เมษายน	- ผู้บริหาร - ทีมสนับสนุน
2. ปฏิบัติตามแผน กิจกรรมที่ 3 สร้างความตระหนักและความ เข้าใจกับบุคลากร กิจกรรมที่ 4 ดำเนินการตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	พฤษภาคม – มีนาคม ปีถัดไป	- ทีมสนับสนุน - ครูทุกคนในโรงเรียน
3. กำกับติดตาม ประเมินและรายงาน กิจกรรมที่ 5 ประเมินเพื่อทบทวน กิจกรรมที่ 6 ประเมินผลเพื่อพัฒนาและสรุป รายงาน	สิงหาคมและมกราคม (กิจกรรมที่ 5) กุมภาพันธ์(กิจกรรมที่ 6)	- คณะกรรมการ ประเมินเพื่อทบทวน - ทีมนำและทีมสนับสนุน

ที่มา : กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ผู้
รวบรวม, คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
13,” (ม.ป.ท., 2557), 14.

บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา

สถานศึกษา เป็นสถาบันที่ประกอบด้วยบุคคลต่างๆ ที่จะทำให้การดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน คณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติและบุคลากรอื่นๆ²⁸

ผู้บริหารสถานศึกษา

ในฐานะที่ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้นำสูงสุดในสถานศึกษา สามารถบริหารจัดการและให้ความสำคัญในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ตารางที่ 5 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
1. บริหารจัดการให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างความตระหนักให้ครูทุกคน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดโครงสร้างการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสมกับสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามเหมาะสม ประชุมคณะกรรมการและกำหนดกำหนดเกณฑ์ การจำแนกกลุ่มนักเรียน ส่งเสริมให้ครูทุกคนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้เพิ่มเติม มีทักษะเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
2. ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานและบุคลากรภายนอก เช่น ผู้ปกครอง เครือข่าย ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ สาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ฯลฯ	<ol style="list-style-type: none"> เชิญร่วมเป็นกรรมการและเครือข่ายในการดำเนินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประชุมหารือและขอความร่วมมือ
3. ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล สนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดปฏิทินการดำเนินงาน นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ยกย่องให้รางวัล เผยแพร่ผลงาน การดำเนินงานในโอกาสต่างๆ

ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด และเป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 6 บทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
1. รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลจัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล 2. หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 3. เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4. วิเคราะห์ข้อมูล
2. คัดกรอง จำแนกกลุ่มนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการคัดกรองนักเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. สรุปผลการจำแนกคัดกรองเป็นกลุ่ม
3. จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนา	<p>จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เยี่ยมบ้าน - กิจกรรมโฮมรูม - สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน - ประชุมผู้ปกครอง - จัดหมายข่าว - อื่นๆ
4. จัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ไข	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษา 2. ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น 3. ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการช่วยเหลือแก้ไข
5. ส่งต่อ	ดำเนินการส่งต่อภายในไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
6. รายงานผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานผลระหว่างการดำเนินงาน 2. รายงานผลเมื่อสิ้นสุด

ครูประจำวิชา/ครูทั่วไป

ครูทุกคนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 7 บทบาทหน้าที่ของครูประจำวิชา/ครูทั่วไป

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
ดูแลนักเรียน และให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษา สังเกต ดูแล รวบรวมข้อมูล 2. ประสานงานกับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา เพื่อส่งเสริมป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมนักเรียน 3. จัดกิจกรรมส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขเพื่อพัฒนานักเรียน

ครูแนะแนว

ครูแนะแนว เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดระบบงานแนะแนว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 8 บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
1. สนับสนุนครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษาช่วยเหลือแก่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา 2. ให้ความมั่นใจ กำลังใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน 3. ให้คำปรึกษาครอบคลุมทั้งด้าน การเรียน อาชีพ ชีวิต และสังคม ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล 4. จัดทำการศึกษากรณี (Case Study) 5. เตรียมเครื่องมือสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม ต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน 6. ให้คำปรึกษาในการจัดทำข้อมูลนักเรียนประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกรณีนักเรียนย้ายที่เรียน

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา	1. จัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมรรมนักเรียน 2. ให้นักเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล
3. จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไขช่วยเหลือ	1. ให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือ 2. ประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง
4. ส่งต่อ	ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

ครูหัวหน้าระดับชั้น

ตารางที่ 9 บทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้าระดับชั้น

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
1. ติดตาม กำกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา	1. วางแผนกำกับ ติดตาม การทำงานของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาให้ชัดเจนและรับรู้โดยทั่วกัน 2. อำนวยความสะดวกแก่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงานประเมินผลระบบ ส่งผู้บริหาร
2. ประสานผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. จัดประชุมครูในระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหารายกรณี 3. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา 4. ติดต่อประสานกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

นักเรียน

นักเรียนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งเป็นผู้รับการช่วยเหลือและให้ความช่วยเหลือแก่สถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงานดังนี้

ตารางที่ 10 บทบาทหน้าที่ของนักเรียน

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
บทบาทหน้าที่ของนักเรียนและสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการนักเรียน 2. ให้ความร่วมมือในการสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียนในสถานศึกษา 3. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี 4. สร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง 5. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา 6. ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ เป็นองค์คณะบุคคลที่ประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงาน ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาการศึกษา จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 11 บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
ให้การสนับสนุนด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา แก้ไขนักเรียน 3. ติดต่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ ในการส่งเสริมพัฒนา แก้ไข 4. อำนวยความสะดวกในการประสานงานเมื่อสถานศึกษาต้องการความช่วยเหลือ

ผู้ปกครองและชุมชน

ผู้ปกครองและชุมชน เป็นบุคคลและกลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนในพื้นที่มากที่สุดที่จะให้การเอาใจใส่ดูแลนักเรียนได้อย่างดี ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง ชมรม สมาคมผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน

ผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง เป็นบุคคลและคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ตารางที่ 12 บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
1. อบรมดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตครอบครัว มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่น	1. จัดสภาพแวดล้อม ประสพการณ์ให้นักเรียนได้สัมผัสกับตัวอย่างที่ดี 2. สนับสนุนให้กำลังใจแก่นักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจและศักยภาพของตนเอง 3. ใช้หลักจิตวิทยาในการเลี้ยงดูบุตรหลาน
2. สนับสนุนให้ความร่วมมือ วางแผนร่วมกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	1. เข้าร่วมประชุม วางแผน หาแนวทางการดำเนินงาน 2. ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน
3. เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินงานที่ดีแก่นักเรียน	1. ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักเรียน 2. เสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานชีวิตที่ดีให้นักเรียน

ชุมชน

ชุมชน เป็นสังคมที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็ก บุคคลทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนในแนวทางที่เหมาะสม จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ตารางที่ 13 บทบาทหน้าที่ของชุมชน

บทบาทหน้าที่	แนวทางการดำเนินงาน
สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดสภาพแวดล้อมชุมชนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน 2. ช่วยสอดส่องดูแลนักเรียน 3. เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียน 4. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน 5. ให้ข้อมูลข่าวสารพฤติกรรมของนักเรียนกับสถานศึกษา 6. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายและบรรลุผล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และเพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีคุณภาพ การประสานงานและการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ควรประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กรมสุขภาพจิต ศูนย์อนามัยเขตฯ สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น การปกครองพิเศษ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สื่อมวลชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์กรเอกชน องค์กรอิสระ ซึ่งมีความสามารถให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ
2. สอดส่องดูแลให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนทั้งด้านความปลอดภัยและการแก้ปัญหาพฤติกรรม
3. ร่วมมือกับสถานศึกษา จัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. เป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกงาน และเพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักเรียนตามความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด
5. ติดตามผล สะท้อนปัญหา และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6. ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ และน่าสนใจ

7. ให้การสนับสนุนและเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและขยายผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในที่ดินของวัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหารก่อตั้งและเปิดทำการสอน เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2476 สถานที่ตั้งอยู่เลขที่ 86 หมู่ 3 ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเนื้อที่ 11 ไร่ 2 งาน 32 ตารางวา เขตพื้นที่บริการได้แก่ ตำบลบางศรีเมือง หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 5 ตำบลบางกร่าง หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 และ หมู่ที่ 3 โทรศัพท์ 02-4474875 โทรสาร 02-4474875 กต 5 Website : chalersmschool.ac.th Facebook : <https://www.facebook.com/chalersmschool> และ E-mail : chalerm.non@gmail.com

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ(พิบูลบำรุง) เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2476 โดยมีนายจำลอง ยวดลาด เป็นครูใหญ่ โดยเปิดทำการสอนตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ต่อมาในปี พ.ศ.2497 ท่านเจ้าคุณพระปรีชาเฉลิม เจ้าอาวาสวัดเฉลิมพระเกียรติ ได้ชักชวนประชาชนร่วมกันบริจาคเงินเพื่อซื้อที่ดินด้านทิศใต้ของวัดเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 2 ไร่ 1งาน 88 ตารางวา เป็นที่ก่อตั้งอาคารเรียนถาวรหลังแรกขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก ฯพณฯ จอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยใช้เงิน กศศ.(กองสลากกินแบ่งรัฐบาล) จำนวน 1,000,000 บาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนแบบสามัญศึกษา 505 (พิเศษ) เป็นตึก 2 ชั้น 8 ห้องเรียน สร้างแล้วเสร็จในเดือนกันยายน พ.ศ.2476

ในปี พ.ศ. 2504 โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ได้รับความอนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด ให้เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ตามการขยายการศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 โดยขยายการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทั้งนี้เริ่มต้นขยายที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2507

ในปี พ.ศ.2506 ทางราชการได้ขยายการศึกษาภาคบังคับตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 โดยมีการกำหนดให้ตำบลบางศรีเมือง เป็นเขตการศึกษาภาคบังคับ ดังนั้นทาง

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) จึงรับผิดชอบเขตบริการในตำบลบางศรีเมือง ได้แก่ หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 5

ปี พ.ศ.2540 โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ถูกกำหนดให้เป็นโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา ตามโครงการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ปี พ.ศ.2541 พระเทพปริยัติยาจารย์ เจ้าอาวาสวัดเฉลิมพระเกียรติ เจ้าคณะจังหวัดนนทบุรี ได้พัฒนาอาคารสถานที่โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) โดยบริจาคทรัพย์ก่อสร้างโรงเรียนเป็นอาคารเรียนแบบ สปช 2/28 พิเศษ จำนวน 1 หลัง เป็นอาคารเรียนคอนกรีต 3 ชั้น 24 ห้องเรียน เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2541 รวมทั้งครุภัณฑ์ประกอบอาคารเรียน นอกจากนี้ได้จัดสร้างรั้วคอนกรีตเสริมเหล็กกรอบบริเวณโรงเรียนและสร้างโรงจอดรถเพื่อความเป็นระเบียบ พร้อมทั้งถมดินบริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อเตรียมสถานที่จัดสร้างอาคารเรียนอนุบาล ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 35 ล้านบาท

ปี พ.ศ.2542 พระเทพปริยัติยาจารย์ ได้ให้ดำเนินงานเพื่อพัฒนาห้องพิเศษต่างๆ ดังนี้ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องศูนย์วิชาการ ห้องสมุด ห้องผู้อำนวยการ ห้องธุรการ พร้อมครุภัณฑ์และอุปกรณ์

นอกจากนี้ได้ก่อสร้างอาคารหอประชุม โรงอาหารโดยเริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดกว้าง 22 เมตร ยาว 66 เมตร

ปี พ.ศ.2542 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ ทรงเปิดป้ายอาคารเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ในวันเสาร์ที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.2542

ปี พ.ศ.2543 ทางโรงเรียนได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนแบบ 2/28 พิเศษ จำนวน 1 หลัง 15 ห้องเรียน

ปี พ.ศ.2544 พระธรรมกิตติมนี เจ้าอาวาสวัดเฉลิมพระเกียรติ เจ้าคณะจังหวัดนนทบุรี ได้สร้างอาคารอนุบาลจำนวน 1 หลัง เป็นอาคารคอนกรีต 2 ชั้น 12 ห้องเรียน เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2544 แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2545 รวมครุภัณฑ์ประกอบอาคารเรียนใช้งบประมาณ ในการดำเนินการ 6,690,000 บาท

วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2545 อาคารเรียนอนุบาลเกิดชำรุด เนื่องจากการพังทลายของเขื่อนริมแม่น้ำเจ้าพระยา ต้องปรับอาคารโดยตัดห้องเรียน จำนวน 2 ชั้น ชั้นละ 2 ห้องครึ่ง เหลือใช้งานได้ 6 ห้อง และได้ของบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซ่อมแซมต่อเติมส่วนที่ตัดออกทั้ง 2 ชั้น ชั้นละ 1 ห้องเรียน เป็นเงิน 934,000 บาท

ปีพ.ศ.2546 ได้รับงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สร้างอาคารเรียนแบบ สปช 2/28 พิเศษ จำนวน 1 หลัง 12 ห้องเรียน เป็นเงิน 4,534,000 บาท

ปี พ.ศ.2546 กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ใช้งบประมาณมาจัดสร้างเขื่อนริมแม่น้ำเจ้าพระยา แทนเขื่อนเก่าที่พังตลอดแนว โดยใช้งบประมาณ 10,200,000 บาท

ปี พ.ศ.2553 ผอ.สมหมาย มัณยานนท์ เดินทางไปรับตำแหน่งที่โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ และมอบให้นางอัญชลี ชูชาว รักษาการณินตำแหน่ง ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2553

ปี พ.ศ.2553 วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2553 ผู้อำนวยการคนปัจจุบันได้แก่ ดร.พรพรรณ อินทรประเสริฐ เดินทางมาจากโรงเรียนวัดทางหลวงโพธิ์ทอง เข้ารับตำแหน่ง

ปี พ.ศ.2553 โรงเรียนได้รับงบประมาณ Stimulus Package II (S.P.2) ในการปรับปรุงห้องวิทยาศาสตร์ ห้องคณิตศาสตร์ ห้องสุขานักเรียนและสื่อการเรียนรู้

ปี พ.ศ.2554 โรงเรียนถูกน้ำท่วม เนื่องจากเหตุการณ์มหาอุทกภัย โรงเรียนรับเป็นศูนย์พักพิงช่วยเหลือชุมชน โดยมีผู้เข้าพัก จำนวน 249 คน

ปี พ.ศ.2555 โรงเรียนได้รับงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนและอาคารประกอบ ศาลาที่พัก ชุมนพระ รวมเป็นเงิน 781,150 บาท

ปี พ.ศ.2555 โรงเรียนได้รับอนุเคราะห์สร้างหลังคาถ้ำกันฝนสนามเด็กเล่นอนุบาล เครื่องเล่นสนาม ทาสีอาคารจากคุณมณฑชัย อนันตทรงวิทย์ รวมมูลค่า 100,000 บาท

ปี พ.ศ.2556 โรงเรียนได้รับอนุเคราะห์จาก มูลนิธิโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในการจัดสร้างสนามสุขภาพ มูลค่า 500,000 บาท

ปี พ.ศ.2556 โรงเรียนได้รับงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการสร้างห้องสุขาจำนวน 10 ที่นั่ง รวมเป็นเงิน 555,000 บาท

ปี พ.ศ.2557 โรงเรียนได้ดำเนินการทอดผ้าป่าการศึกษาเพื่อดำเนินการสร้างห้องสุขาจำนวน 10 ที่นั่ง ปรับปรุงอ่างล้างมือ และปรับปรุงสนามเด็กเล่น รวมเป็นเงิน 590,000 บาท

ปี พ.ศ.2558 โรงเรียนได้รับงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการปรับปรุงซ่อมแซมห้องสุขานักเรียน หลังคาอาคารหอประชุม หลังคาอาคารเรียน 1 – 3 ดาดฟ้าอาคารห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์ รวมเป็นเงิน 1,258,600 บาท

ปี พ.ศ.2558 โรงเรียนได้รับงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการดำเนินการจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษ การไฟฟ้านครหลวง (เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งขยายเขตและปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้า – ประปา แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลผลิตผู้จบการศึกษาภาคบังคับกิจกรรม การจัดการศึกษาประถมศึกษาสำหรับโรงเรียนปกติ รวมเป็นเงิน 1,477,000 บาท

ปี พ.ศ.2558 โรงเรียนได้ดำเนินการทอดผ้าป่าสามัคคีพัฒนาการศึกษา เพื่อสมทบทุนจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด ปรับปรุงพัฒนาสื่อการสอนและจ้างครูสาขาวิชาที่ขาดแคลน รวมเป็นเงิน 351,458 บาท

การจัดการศึกษาปัจจุบัน

ปัจจุบันโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ(พิบูลบำรุง) เปิดทำการสอนรวม 2 ระดับ

1. ระดับก่อนประถมศึกษา

1.1 อนุบาล 4 ปี จำนวน 3 ห้องเรียน

1.2 อนุบาล 5 ปี จำนวน 4 ห้องเรียน

รวมเปิดสอนทั้งหมด จำนวน 7 ห้องเรียน

2. ระดับชั้นประถมศึกษา

เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งหมด
จำนวน 24 ห้องเรียน ขนาดพื้นที่ของโรงเรียนทั้งหมด 11 ไร่ 2 งาน 32 ตารางวา
ผู้อำนวยการมีตำแหน่งผู้อำนวยการ

การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา

1. การบริหารจัดการศึกษา

การบริหารงานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ได้พัฒนาการบริหารโดยการปรับตัวให้ทัน
เปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม และการศึกษาโดยเฉพาะ อย่างยิ่ง
ในเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้และการปฏิรูประบบการบริหาร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาขึ้นใหม่ เพื่อนำไปสู่ “ความเจริญ อกงามของ
บุคคลและสังคม” ทั้งนี้ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งทางด้านการ
บริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหาร งานทั่วไป ไป
ยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาใน
เขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงเช่นเดียวกับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 กล่าวคือ โรงเรียนจะต้องดำเนินงานด้านการบริหารให้
ครอบคลุมงานหลักทั้ง 4 งาน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ
3) การบริหารงานบุคคล 4) การบริหารงานทั่วไป

สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
ตามจุดมุ่งหมายการศึกษา ดำเนินการบริหารโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา กำกับโดยคณะกรรมการ
สถานศึกษา มีระบบประกันคุณภาพที่จะใช้เป็นแนวทางพัฒนาให้บริการด้านการเรียนการสอนมี
คุณภาพ ผู้อำนวยการสถานศึกษามีอำนาจการบริหารอย่างมาก ทั้งอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎหมายและ
ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจโดยต้องรับผิดชอบต่อผลการบริหารสถานศึกษา ซึ่งต้องมีดัชนีชี้วัดผล
สัมฤทธิ์ของงานและการประกันคุณภาพของสถานศึกษาแสดงผลงานความก้าวหน้าในการบริหาร
โรงเรียนตามเป้าที่กำหนดและดำเนินตามยุทธศาสตร์ของโรงเรียน

2. ตราสัญลักษณ์ประจำโรงเรียน สีประจำโรงเรียน วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ

ตราสัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

เป็นรูปพระราชลัญจกรสำหรับพระเจ้าแผ่นดินประจำพระองค์รัชกาลที่ 3 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ฐานของปราสาทเป็นรูปดอกบัวสี่เหลี่ยม มีอักษร ฉ.ก. อยู่ตรงกลาง

ปราสาท ความร่มเย็นเป็นสุข

รูปดอกบัว ความศรัทธาเชื่อมั่น ความมีคุณธรรม

สีประจำโรงเรียน

สีเหลือง สีฟ้า

สีเหลือง หมายถึง คุณธรรม จริยธรรม

สีฟ้า หมายถึง การมีความคิดที่กว้างไกล

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยให้ทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการพิจารณา จึงได้กำหนดเป็นวิสัยทัศน์(Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าประสงค์ (Goal) กลยุทธ์ (Strategy) ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ภาคภูมิใจความเป็นไทย ก้าวไกล ICT บนวิถีชุมชน สู่สากลด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมและสร้างความตระหนักในวัฒนธรรมความเป็นไทย

2. พัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
3. ส่งเสริมให้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
4. ขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์(Goal)

1. โรงเรียนอนุรักษ์วัฒนธรรมและส่งเสริมความเป็นไทย
2. ผู้อำนวยการ ครูและนักเรียน สามารถเข้าถึงระบบข้อมูล สารสนเทศและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
3. ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ภายใต้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ขยายผลในครอบครัวและชุมชน

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

“ยิ้มใส ไหว้สวย รักความเป็นไทย ก้าวไกล ICT”

เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

“แหล่งเรียนรู้ คู่ประวัติศาสตร์ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว”

ข้อมูลนักเรียน (ปีการศึกษา 2558)

ชั้น	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลปีที่ 1	4	46	43	89
อนุบาลปีที่ 2	3	33	41	74
รวมอนุบาล	7	79	84	163
ประถมศึกษาปีที่ 1	4	64	53	117
ประถมศึกษาปีที่ 2	3	42	47	88
ประถมศึกษาปีที่ 3	3	52	56	108
รวมประถมศึกษาปีที่ 1-3	11	157	156	313
ประถมศึกษาปีที่ 4	4	51	52	103
ประถมศึกษาปีที่ 5	4	54	54	108
ประถมศึกษาปีที่ 6	4	56	48	104
รวมประถมศึกษาปีที่ 4-6	12	161	154	315
รวมทั้งสิ้น	30	397	394	791

ข้อมูลข้าราชการครูบุคลากรโรงเรียน (ปีการศึกษา 2558)

รายละเอียดข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา		จำนวน
1	ผู้บริหารสถานศึกษา	1
2	ข้าราชการครู	33
3	ครูอัตราจ้าง	18
4	คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ	15
รวมทั้งสิ้น		66

3. แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ได้ดำเนินตามแนวนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี

เขต 1 และแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประจำปีงบประมาณ 2558 ซึ่งมุ่งเน้น การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ พัฒนาสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่โรงเรียนดีใกล้บ้านตามโครงการโรงเรียนในฝัน และดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ จึงได้กำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน 8 ประการดังนี้

- 1) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการประกันคุณภาพที่กำหนด
- 2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาระบบการเรียนรู้โดยการใช้สื่อเทคโนโลยีและกระบวนการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้ภายใน และภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
- 3) ส่งเสริมประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอน ด้านสุนทรียภาพทั้งทางด้านงานศิลปะและการดนตรีเพื่อให้นักเรียนมี สุนทรียภาพและมีจิตใจที่อ่อนโยน
- 4) ส่งเสริมระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายนอก
- 5) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและวินัยนักเรียน ให้มีคุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ที่กำหนด
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพนักเรียน ให้มีพัฒนาการตามเกณฑ์ที่กรมอนามัย กำหนด
- 7) ส่งเสริมการพัฒนาการนักเรียนให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม
- 8) สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการการศึกษา โดยการใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อให้ผู้ปกครองและ ชุมชนมีส่วนร่วมในลักษณะของภาคีเครือข่าย

4. กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ซึ่งกำหนดกลยุทธ์ดังกล่าวกำหนดการขับเคลื่อนกลยุทธ์ 5 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาของชาติ พัฒนา ผู้เรียนและสร้างเสริมสมรรถนะของผู้เรียน ครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบเพิ่มประสิทธิภาพ ในการใช้และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและปฐมวัยและการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและวินัยนักเรียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ตลอดจนเป็นผู้มีความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมพัฒนาการและสุขอนามัยนักเรียนให้มีพัฒนาการและสุขภาพ พลานามัยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ.2551 การวัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการการศึกษา โดยการใช้โรงเรียนเป็น ฐานเพื่อให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในลักษณะของภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความ เข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องสภาพปัญหาการดำเนินการ ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสาเหตุและวิธีการช่วยเหลือนักเรียน ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

อรุณีวัฒน์ วิระคำ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 โดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก พิจารณาเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อ ตามลำดับ²⁹

วุฒิกโร วุฒิกัมพล ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากและแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา มีแนวทางการดำเนินงาน 5 ประการ คือ 1) สำนักงานเขตพื้นที่ ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย ต้องตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงาน หรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ 2) ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และมีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน 3) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการทำงานทุกคณะต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด 4) ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงานโดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน 5) การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือ

²⁹อรุณีวัฒน์ วิระคำ, “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2559), บทคัดย่อ.

ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะเรื่องทักษะเบื้องต้นและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งสำนักงานเขตหรือโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ³⁰

จิวรัฐพร จินสายใจ ศึกษาเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนและการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม จำแนกตามวุฒิการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐมในภาพรวมโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีแผน กิจกรรม หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ควรนำเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาใช้ในการดำเนินงานและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียน ควรกระตุ้นให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนร่วมกันและโรงเรียนควรทำความเข้าใจให้กับครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีมาตรฐานและมีแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน³¹

วาสนา โพธิ์อ่อง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน ประกอบด้วย การตัดสินใจ การดำเนินงาน กระบวนการวางแผนและการประเมินผล 2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา อยู่ในระดับดีมากทั้งภาพรวมและราย

³⁰ วุฒิไกร วุฒิกัมพล, “การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2557), บทคัดย่อ.

³¹ จิวรัฐพร จินสายใจ, “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557), บทคัดย่อ.

ด้านประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมพัฒนา นักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การดำเนินงาน (x_3) การประเมินผล (x_4) กระบวนการวางแผน (x_1) และการตัดสินใจ (x_2) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (Y_{tot}) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 52.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05³²

วิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยา ผู้บริหารและครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงาน การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยา ผู้บริหารและครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกอายุต่ำกว่า 30 ปี และ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี - ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู คือ ขาดความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูและ ผู้ปกครอง และการเข้าถึงข้อมูลนักเรียนยังขาดข้อมูลเชิงลึก ข้อเสนอแนะการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู คือ การส่งเสริม

³² วาสนา โพธิ์อ่อง, “การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2559), บทคัดย่อ.

ความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองมากขึ้น และการสัมภาษณ์เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกับนักเรียน เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลนักเรียน³³

ชุดิมา ถาวรแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านการส่งต่อมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คุณภาพชีวิตนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสัมพันธภาพสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านจิตใจและด้านการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05³⁴

อดิศร แยมคุณเขาว์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ การป้องกันและแก้ไขปัญหา การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การคัดกรองนักเรียนและการส่งต่อนักเรียน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน³⁵

³³ วิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา, “การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2556), บทคัดย่อ.

³⁴ ชุดิมา ถาวรแก้ว, “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี)” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2559), บทคัดย่อ.

³⁵ อดิศร แยมคุณเขาว์, “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11” (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2559), บทคัดย่อ.

ยุวดี จุฑะจันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสารภีพิทยาคม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสารภีพิทยาคม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากเพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาด้านการร้องเรียนและแก้ไขและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียนซึ่งทุกด้านมีค่าแปรผลอยู่ในระดับมาก³⁶

วิราภรณ์ ส่งแสง ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 โรงเรียน สอดคล้องกัน คือสภาพการดำเนินงานเป็นระบบที่ไม่ชัดเจน มีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน ขาดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและมีความต้องการให้โรงเรียนพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประกอบด้วย 2.1) แนวคิดและหลักการ 2.2) วัตถุประสงค์ 2.3) องค์ประกอบของระบบ 2.4) กระบวนการของระบบ 2.5) การบริหารระบบ 2.6) เกณฑ์และแนวทางการประเมินระบบฯ 2.7) โครงสร้างคณะกรรมการดำเนินงานระบบฯ และ 2.8) บทบาทของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนฯ ที่พัฒนาขึ้นพบว่า รูปแบบมีความสมบูรณ์ 4) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด³⁷

การุณ เชิดชู ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนพร้าวพิทยาคม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านการ

³⁶ยุวดี จุฑะจันท์, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสารภีพิทยาคม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” (สารนิพนธ์ ปริญญาตรี สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2556), บทคัดย่อ.

³⁷วิราภรณ์ ส่งแสง, “รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2559), บทคัดย่อ.

ส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด กติการะเบียบข้อบังคับต่างๆ ในการจัดกิจกรรมตามโอกาสน้อย แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ควรปรับแผนให้มีความเหมาะสม สามารถใช้ได้จริงและต้องปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ข้อเสนอแนะ คือ ควรให้เด็กรู้จักตนเองและคิดบวก มองโลกในแง่ดีและ 2) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน แนวทางแก้ไขปัญหาคือควรมีการประสานงานกันระหว่างงานดูแลช่วยเหลือครูประจำชั้นและผู้ปกครอง ควรตรวจสอบเอกสารและจัดการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ข้อเสนอแนะคือ ควรให้นักเรียนมองโลกในทางบวก ให้อำนาจการให้ช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าและรู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม³⁸

พระครูวินัยธรบุญยกร ไกยะผาย ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าส่วนใหญ่มีการดำเนินงาน ประสานงานและสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอและทันต่อเหตุการณ์ และผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่่าเสมอ ปัญหาสำคัญ คือ ไม่มีการทำแฟ้มประวัติรายบุคคลของนักเรียน แนวทางพัฒนา คือ ครูควรมีข้อมูลพื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียนทุกคน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่มีการดำเนินงานจัดทำสารสนเทศนักเรียนเพื่อการจัดการในการส่งเสริมนักเรียน ปัญหาสำคัญ คือ ไม่ทราบข้อมูลเชิงลึกของนักเรียน ทั้งยังขาดเครื่องมือในการดำเนินงาน แนวทางพัฒนา คือ โรงเรียนควรมีการสร้างเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูในการบันทึกข้อมูลของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่มีการดำเนินงานจัดประชุมครูที่ปรึกษา ปัญหาสำคัญ คือ การทำงานไม่เป็นระบบตามขั้นตอน ไม่มีกิจกรรมชมรมตามที่นักเรียนต้องการ แนวทางพัฒนา คือ ครูควรทราบวัตถุประสงค์การดำเนินงานและมีระบบแบบแผนการทำงานที่ชัดเจน และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทำกิจกรรมชมรมตามความต้องการ 4) ด้านการป้องกัน การแก้ไขปัญหามีการดำเนินงานนัดพบและสื่อสารกับผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหามีปัญหาสำคัญ คือ นักเรียนมีพฤติกรรมค่อนข้างเสี่ยง แนวทางพัฒนา คือ โรงเรียนควรจัดค่ายพัฒนาบุคลิกภาพนักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อ ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานบันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยังครูที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียน ปัญหาสำคัญ คือ มีการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญ อีกทั้งไม่มี

³⁸ การุณ เชิดชู, “การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนพร้าวมหาวิทยาลัย อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเชียงใหม่” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2557), บทคัดย่อ.

โรงเรียนในพันธมิตรที่จะส่งต่อนักเรียน แนวทางพัฒนา คือ โรงเรียนควรจัดระบบการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน และมีโรงเรียนเครือข่ายลงนามข้อตกลงส่งต่อนักเรียนร่วมกัน³⁹

มาโนช กุลนาแพง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 มีระดับปฏิบัติโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 โดยรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระดับปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการปกป้องและการแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) สถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 ที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ⁴⁰

ประชุม ปิ่นสกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและปัญหาของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการวางแผนดำเนินการ เป็นด้านที่มีการปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 100 ด้านการดำเนินงานตามแผนการตรวจสอบและประเมินผลและด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา มีการปฏิบัติต่ำกว่า ร้อยละ 100 ทุกด้าน ส่วนสภาพปัจจุบันของการดำเนินงาน พบว่าด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การส่งต่อ ส่วนปัญหาด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงานตามแผนและด้านที่มีปัญหาน้อยสุด คือ ด้านการตรวจสอบและประเมินผล สำหรับปัญหาในการดำเนินงาน

³⁹ พระครูวินัยธรบุญญกร ไกยะผาย, “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 2560), บทคัดย่อ.

⁴⁰ มาโนช กุลนาแพง, “การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2555), บทคัดย่อ.

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขและด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล⁴¹

จิรภา แสนสิ่ง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การส่งต่อ และการป้องกันและการแก้ไขปัญหา 2) ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ การคัดกรองนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ⁴²

โสมสราริน ผิวนวล ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ผลการวิจัยพบว่าในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและทุกด้าน ได้แก่ การป้องกันและการแก้ไข การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการส่งต่ออยู่ในระดับมาก โรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมด้านการคัดกรองและด้านการส่งต่อ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและการแก้ไข และด้านการส่งเสริมนักเรียน มีการดำเนินงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05⁴³

⁴¹ ประชุม ปิ่นสกุล, “การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ธกรุงเทพ, 2557), บทคัดย่อ.

⁴² จิรภา แสนสิ่ง, “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร” (สารนิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2557), บทคัดย่อ.

⁴³ โสมสราริน ผิวนวล, “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ

ผล พรหมทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การส่งเสริมนักเรียน การเรียนรู้นักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อนักเรียน 2) ข้าราชการครูโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ที่เพศ ตำแหน่ง อายุราชการและวุฒิการศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน⁴⁴

จิตาภา มาประดิษฐ์ ศึกษาเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการบริหารและระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่าไม่มีความแตกต่าง เมื่อจำแนกตามอายุและขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁴⁵

อัษฎายุท โพธิ์นอก ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน 3) การเปรียบเทียบปัญหา

ศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2556), บทคัดย่อ.

⁴⁴ผล พรหมทอง, “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4” (สารนิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2555) บทคัดย่อ.

⁴⁵จิตาภา มาประดิษฐ์, “การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2556), บทคัดย่อ.

ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในหน้าที่ ประสิทธิภาพการทำงานและขนาดของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01⁴⁶

รัตนา ฤทธิรงค์ ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่าย อักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่าย อักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในเครือข่าย อักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่งและประสิทธิภาพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05⁴⁷

อมร ปลื้มทอง ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพและปัญหาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากและมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งและขนาดโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการต่อสภาพปัญหา จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้าราชการครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า 3.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีความ

⁴⁶ อชฎายุท โปธินอก, “สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558), บทคัดย่อ.

⁴⁷ รัตนา ฤทธิรงค์. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่าย อักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556), บทคัดย่อ.

ตระหนัก หรือเอาใจใส่เป็นพิเศษกับนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง นักเรียนอยู่ตลอดเวลา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน 3.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นวิธีการและกระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา จะต้องดำเนินการโดยใช้ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันมาดำเนินการ ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและจำเป็นต้องประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์คัดกรอง และจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน 3.3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะครูทุกคนในโรงเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน โดยจัดให้มี กิจกรรมโครงการต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาการนักเรียนให้เป็นคนเก่งคนดี มีความสุข และได้แสดงออกตามความรู้ ความสามารถและตามแววจักริยะของตนเอง 3.4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ควรติดต่อหรือประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป 3.5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีการศึกษาเพื่อรับทราบข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียน มาดำเนินการแก้ไขปัญหาและส่งต่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป⁴⁸

ปณวัตร สีหอม ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่าย เข็ม - โปธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่าย เข็ม - โปธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่ามากใน 3 อันดับแรก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน รองลงมา ได้แก่ การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งต่อนักเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีสถานภาพต่างกัน มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มี

⁴⁸ อมร ปลื้มทอง. “การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29.” (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559), บทคัดย่อ.

ขนาดต่างกัน มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ⁴⁹

เพ็ญศรี นิตยา ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหาร สถานศึกษาและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งรายด้านและรายข้อ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทั้งรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁵⁰

ประนอม แก้วสวัสดิ์ ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย 3) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ 5) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 6) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและ การคัดกรองนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

⁴⁹ ปณวัตร สีหอม. “สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่าย เข็ม – โพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556), บทคัดย่อ.

⁵⁰ เพ็ญศรี นิตยา. “สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2551), บทคัดย่อ.

โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกัน และแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 8) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01⁵¹

สุภาพ อัยยะ ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามหน้าที่ พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 8) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1

⁵¹ ประพนอม แก้วสวัสดิ์, “สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2556), บทคัดย่อ.

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05⁵²

วิโรจน์ สุรสาคร ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่าทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก 2) การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม ได้แก่ การจัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน การจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน การเมเติมความรู้และการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร⁵³

งานวิจัยต่างประเทศ

แคมม์ โรเบิร์ต เอ (Kamm Robert A.) ได้กล่าวว่า การให้คำปรึกษาเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยผู้กระทำความผิดระเบียบต่างๆ สามารถกลับตัวได้โดยไม่ถูกทำโทษ⁵⁴

สแตนเลอร์ วิลเลียม เอ (Standler, William A.) ได้ทำการศึกษาพบว่าวิธีการที่ใช้ในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหามีดังนี้ 1) การลงโทษ 2) วิธีการชี้แจงให้เห็นถูกผิด 3) วิธีเพิ่มหรือลดงานที่มอบหมาย 4) วิธีค้นหาสาเหตุว่าทำไมเด็กนักเรียนจึงมีพฤติกรรมผิดเช่นนี้ 5) วิธียกย่องหรือกระตุ้นเตือนให้เกิดความมานะ 6) วิธีส่งไปให้แพทย์ทำการรักษาหรือบุคคลอื่นช่วยแก้ไขปัญห⁵⁵

โรงเรียนคาร์ฮูลล์ (The Calhoun School) ได้มีการนำระบบการให้คำปรึกษาไปใช้ในโรงเรียน โดยยึดหลักที่ว่า นักเรียนแต่ละคนก็จะมีพัฒนาการด้านอารมณ์ที่แตกต่างกัน จึงจัดให้มีครู

⁵²สุภาพ อัยยะ. “สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2552), บทคัดย่อ.

⁵³วิโรจน์ สุรสาคร. “การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550), บทคัดย่อ.

⁵⁴Kamm Robert A , “Restoration in Discipline.” *The Personal and Guidance Journal*. 9 (May 1955) : 524.

⁵⁵Standler, William A. *Social Foundation of Education* (New York : Dryden Press, 1995), 184 -192.

หรือทีมที่คอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง โดยที่ครูที่ปรึกษาของนักเรียน จะได้มีโอกาสพบปะกับผู้ปกครองของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แต่จะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับประถมและมัธยมในการทำหน้าที่ของครูที่ปรึกษา คือ นักเรียนระดับประถม จะมีครูที่ปรึกษา หรือทีมที่ปรึกษา เป็นครูประจำวิชา หรือครูประจำชั้นที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่นักเรียนระดับมัธยม จะมีการคละระดับชั้นเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนหลายระดับ ซึ่งนักเรียนสามารถร่วมกันเลือกครูที่ปรึกษาที่เขาต้องการมาดูแลได้ ครูที่ปรึกษาจะดูแลนักเรียนทั้งในด้านการเรียนและในด้านสังคม ความเป็นอยู่ รวมทั้งประสานงานระหว่างโรงเรียน นักเรียนและผู้ปกครองอีกด้วย⁵⁶

ฮักกินส์ (Huggins) ได้ศึกษาทัศนะของผู้ใหญ่ต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียนในรัฐ โอไฮโอ ผลการวิจัยพบว่าครูใหญ่ส่วนมากรับรู้ว่าคุณแนะแนวของโรงเรียนทำหน้าที่ในการให้บริการแก่นักเรียน และคณะครูได้อย่างเหมาะสมตามหน้าที่และผู้ให้คำปรึกษามีเวลาร้อยละ 35 - 36 ของแต่ละวัน ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล ครูใหญ่ส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการให้บริการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวควรจะเป็นงานที่คณะครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบ⁵⁷

จอห์นสัน (Johnson) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแผนการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิผลในโรงเรียน พบว่า แผนการแนะแนวในปัจจุบัน ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสมกับเป้าประสงค์ นอกจากนี้การสำรวจประสิทธิผลของแผนงานของโรงเรียนจะสามารถนำมาใช้ได้กับฝ่ายกิจกรรมการป้องกันการศึกษและผู้มีวิชาชีพเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาที่แสวงหาแผนงานการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพที่มุ่งให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าของนักเรียน⁵⁸

⁵⁶The Calhoun School, Advisory System [Online], accessed 29 December 2015. Available from <http://www.calhoun.org/advisory> system. htm.

⁵⁷Eloise Stapp Huggins, "Effects of Mandated School Uniforms on Student Attendance Discipline Referrals and Classroom Environment" Dissertation Abstracts International 57,10 (April 1997) : 1206 - A.

⁵⁸Donita Louise Johnsoft, "Significant Factors Influencing an Effective School Counselling Program," Philosophy dissertation of Walden University. Online accessed 2 May 2016. Available from <http://www.lib.uni.com/dissertation/fullcit/3106379/>

ดักลาส (Douglas) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีความผิดปกติทางอารมณ์หรือพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความต้องการบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ให้มีรูปแบบทางเลือกที่จะต้องการได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีความเข้าใจที่ดีขึ้น มีการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์หรือพฤติกรรม มีการประสานงานไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อนักเรียนเข้าสู่ช่วงวัยที่เหมาะสม จะต้องได้รับความร่วมมือจากครอบครัวเพื่อให้การสนับสนุนพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงทางบวก การเตรียมความพร้อมของนักเรียน การวางแผนการศึกษาที่ดีจะทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรม มีการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ครอบครัวและชุมชนมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก นักเรียนควรได้รับการศึกษาและบริการทางสังคมเพื่อให้พวกเขาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น⁵⁹

จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และปัญหาที่เกิดขึ้น พบว่าปัจจุบันความสัมพันธ์ ตลอดจนรูปแบบการดำเนินชีวิตของครอบครัวไทยในปัจจุบันมีความแตกต่างไปจากครอบครัวไทยในอดีต พ่อ แม่ ลูก ห่างเหินกันมากขึ้น แต่ละคนต่างเป็นอิสระต่อกัน มีวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลานที่แตกต่างไปจากอดีต หลายครอบครัวเลี้ยงลูกด้วยวิทยาการสมัยใหม่ให้เทคโนโลยีเป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอนลูกแทนตน เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลต่อการเรียนและการดำเนินชีวิตในอนาคต ดังนั้นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อ ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน ที่สำคัญผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ต้องมีการประสานความร่วมมือกันให้การสนับสนุนเห็นความสำคัญในการดำเนินงาน หากการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป็นที่เชื่อแน่ว่าการพัฒนานักเรียนจะเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ตามที่ชุมชน สังคม ประเทศชาติคาดหวังเอาไว้กับเยาวชนของประเทศชาติ

⁵⁹ Douglas Cheney, “Transition of Secondary Student with Emotional or Behavioral Disorder” Online accessed 6 May 2016. Available from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles>

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยใช้กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระกลุ่มครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาปัญหาที่จะทำการวิจัย ศึกษาสภาพปัญหา รายงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการวิจัย รวมทั้งศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสารทางวิชาการ รวมถึงงานวิจัยวิทยานิพนธ์ ขอคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา รับข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้สมบูรณ์และนำเสนอภาควิชาการบริหารการศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบและขออนุมัติโครงร่างงานวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามโครงการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยจัดสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งรับการตรวจสอบคุณภาพ

โดยผู้เชี่ยวชาญและการหาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ ในระเบียบวิธีวิจัยแล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องวิเคราะห์ข้อมูล

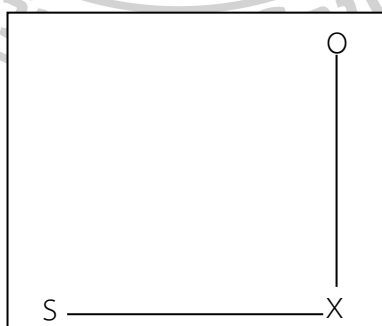
ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนของการจัดทำรายงานการวิจัย นำเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ แล้วจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบ วิธีวิจัยประกอบด้วย แผนแบบการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีแผนแบบการวิจัยลักษณะกลุ่มตัวอย่างเดียว ตรวจสอบสภาวะการณ์ไม่มีการมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ศึกษาสภาวะการณ์ ไม่มีการทดลอง (the one shot, non-experimental case study) ซึ่งเขียนเป็นแผนผัง (diagram) ได้ดังนี้

S	หมายถึง	ประชากรที่ศึกษา
X	หมายถึง	ตัวแปรที่ศึกษา
O	หมายถึง	ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ/หัวหน้ากลุ่มสาระ กลุ่มครูปฏิบัติการสอนและกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติจำนวน รวมทั้งสิ้นจำนวน 64 คน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนประชากรผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ

โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ	จำนวนประชากร
กลุ่มผู้บริหาร ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ	10
กลุ่มครูปฏิบัติการสอน	42
กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ	12
รวม	64

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงานในปัจจุบัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ประการ ดังนี้

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน สุขภาพ ครอบครัวและสังคม และด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่รวบรวมได้จากการใช้เครื่องมือหรือวิธีการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและดูว่ามีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่หรือมี

แนวโน้มไปทางใดมากที่สุด เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมในด้านการเรียนรู้ สุขภาพ ความประพฤติ การปรับตัวร่วมกับผู้อื่นและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา 2) กลุ่มเสี่ยง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ต้องให้การป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาตามแต่กรณี 3) กลุ่มมีปัญหา หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการเรียนรู้ สุขภาพ ความประพฤติ การปรับตัวและมีแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

2.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ได้พัฒนาศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา กลับมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้นตามสถานศึกษาหรือชุมชนคาดหวัง

2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง การดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด ด้วยเทคนิคที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงกลายเป็นกลุ่มมีปัญหาและไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มมีปัญหาซ้ำซ้อนหรือรุนแรงขึ้นและเป็นการช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา กลับมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

2.5 การส่งต่อ หมายถึง กระบวนการการส่งนักเรียนที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครู คนใดคนหนึ่งเพียงลำพังความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งการส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) การส่งต่อภายใน หมายถึง การส่งต่อนักเรียนโดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องภายในโรงเรียน เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูโภชนาการ ครูประจำวิชา ผู้บริหารหรือฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน 2) การส่งต่อภายนอก หมายถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในโรงเรียนดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกรณีที่นักเรียนมีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ เช่น สำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาล สถาบันจิตเวช ฯลฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scale)⁶⁰

ระดับ 5 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 1 คะแนน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อมั่นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี หลักการ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือให้ครอบคลุมตามเนื้อหาของเรื่องที่วิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

⁶⁰ พวงรัตน์ ทวีรัตน์, **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ 8 (กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543), 107-108.

2. จัดทำเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของวิโรจน์ สุรสาคร จำนวน 40 ข้อ โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.778⁶¹

3. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

2. นำหนังสือที่ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ส่งไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จัดระเบียบของข้อมูลและลงรหัสแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

⁶¹วิโรจน์ สุรสาคร, “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครปฐม” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550), 143.

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถ้ามารายละเอียดเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบันและประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean : μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : σ) โดยนำค่ามัชฌิมเลขคณิตไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของแนวคิดของเบสต์ (Best)⁶² ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 4.50 - 5.00 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.50 - 4.49 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.50 - 3.49 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.50 - 2.49 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย

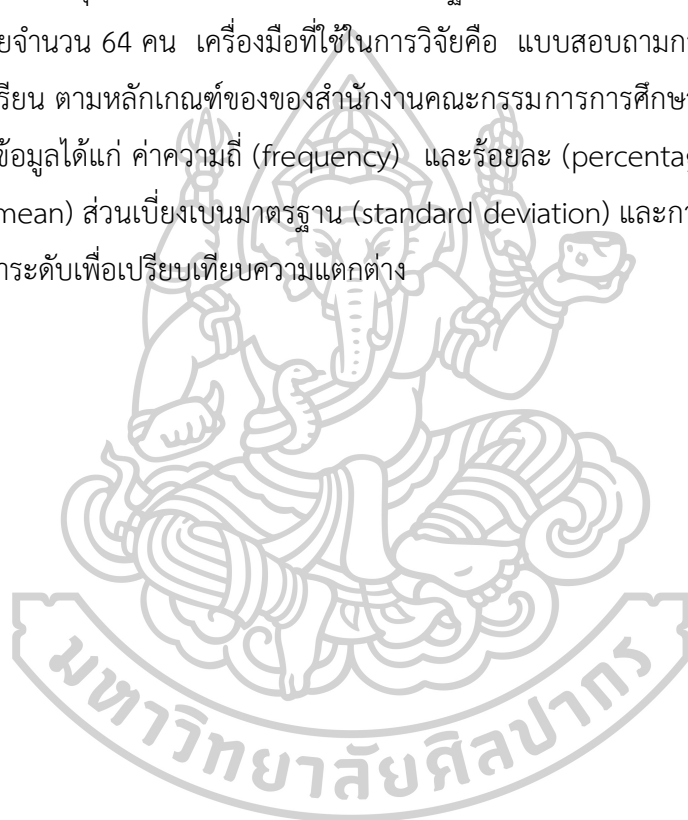
ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.00 - 1.49 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

⁶²John W. Best, **Research in Education** (Englewood Cliffs: Prentice-Hall, Inc., 1970), 190.

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ กลุ่มครู ปฏิบัติการสอนและกลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) แต่ไม่รวมผู้วิจัยจำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักเกณฑ์ของของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ทราบผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประชากรประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 10 กลุ่มครู ปฏิบัติการสอน จำนวน 42 คน 3) กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 64 คน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถาม 64 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานโดยหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	16	25.00
หญิง	48	75.00
รวม	64	100
2. อายุ (เศษปีที่เกิน 6 เดือน นับเพิ่มอีกหนึ่งปี)		
อายุต่ำกว่า 30 ปี	14	21.88
อายุระหว่าง 31 – 40 ปี	24	37.50
อายุระหว่าง 41 – 50 ปี	8	12.50
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	18	28.12
รวม	64	100
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	49	76.56
ปริญญาโท	14	21.88
ปริญญาเอก	1	1.56
รวม	64	100
4. ตำแหน่งหน้าที่		
กลุ่มผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทน รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ)	10	15.63
กลุ่มครูปฏิบัติการสอน	42	65.62
กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ	12	18.75
รวม	64	100
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	35	54.69
ระหว่าง 10 - 20 ปี	11	17.19
ระหว่าง 21 - 30 ปี	4	6.24
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	14	21.88
รวม	64	100

จากตารางที่ 15 พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 64 คน เป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ด้านอายุ พบว่าระหว่าง 31 – 40 ปี มีมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือ อายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 และน้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 76.56 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 และน้อยที่สุด คือ ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56 ด้านตำแหน่ง กลุ่มผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือ ผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 กลุ่มครู ปฏิบัติการสอนจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62 กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 54.69 รองลงมาคือ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 ระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.19 และน้อยที่สุด คือ ระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.24

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean: μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : σ) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบเกณฑ์แนวคิดของเบสต์ (Best) ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ในภาพรวม

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N=10)			กลุ่มครูปฏิบัติการสอน (N=42)			กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N=64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.46	0.20	มาก	4.44	0.40	มาก	4.53	0.23	มากที่สุด	4.46	0.35	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.33	0.44	มาก	4.39	0.42	มาก	4.51	0.47	มากที่สุด	4.41	0.43	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.36	0.21	มาก	4.57	0.33	มากที่สุด	4.61	0.24	มากที่สุด	4.55	0.31	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.24	0.45	มาก	4.35	0.48	มาก	4.34	0.47	มาก	4.33	0.47	มาก
5. ด้านการส่งต่อ	4.29	0.32	มาก	4.34	0.51	มาก	4.39	0.42	มาก	4.34	0.46	มาก
รวม	4.34	0.32	มาก	4.42	0.43	มาก	4.48	0.37	มาก	4.42	0.40	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.31$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.35$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.43$) ด้านการส่งต่อ ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.46$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.31 – 0.47 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน โดยเรียงเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.20$) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.21$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.44$) ด้านการส่งต่อ ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.32$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.45 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ระดับมาก 4 ด้าน โดยเรียงเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.33$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.40$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.42$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.48$) ด้านการส่งต่อ ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.51 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.24$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.23$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.47$) ด้านการส่งต่อ ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.42$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.23 – 0.47 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ในแต่ละแต่ละขั้นตอนเป็นรายข้อย่อย ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 17 – 21

ตารางที่ 17 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	กลุ่มผู้บริหาร (N =10)			กลุ่มครูปฏิบัติการสอน (N =42)			กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N = 64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม	4.70	0.48	มากที่สุด	4.38	0.49	มาก	4.75	0.45	มากที่สุด	4.50	0.50	มากที่สุด
2. โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.90	0.31	มากที่สุด	4.62	0.49	มากที่สุด	4.92	0.28	มากที่สุด	4.72	0.45	มากที่สุด
3. โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล	4.70	0.48	มากที่สุด	4.74	0.49	มากที่สุด	4.50	0.52	มากที่สุด	4.69	0.50	มากที่สุด
4. โรงเรียนมีการใช้แบบประพฤติกกรรมนักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล	4.70	0.48	มากที่สุด	4.57	0.59	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด	4.64	0.54	มากที่สุด
5. โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.40	0.51	มาก	4.36	0.61	มาก	4.42	0.51	มาก	4.38	0.57	มาก
6. โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	4.00	0.00	มาก	4.26	0.70	มาก	4.08	0.28	มาก	4.19	0.58	มาก
7. โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน	4.50	0.52	มากที่สุด	4.26	0.70	มาก	4.67	0.49	มากที่สุด	4.37	0.65	มาก
8. โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.80	0.42	ปานกลาง	4.31	0.60	มาก	4.08	0.51	มาก	4.19	0.58	มาก
รวม	4.46	0.20	มาก	4.44	0.40	มาก	4.53	0.23	มากที่สุด	4.46	0.35	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.45$) โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสละสมททะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.50$) โรงเรียนมีการใช้แบบประพฤตินักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.54$) โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.50$) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.57$) โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.58$) โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.58$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.45 - 0.65 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.20$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.31$) โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสละสมททะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการใช้แบบประพฤตินักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.52$) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.42$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 - 0.52 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดย

เรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.74, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.62, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการใช้แบบประวัตินักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล ($\mu = 4.57, \sigma = 0.59$) โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม ($\mu = 4.38, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\mu = 4.36, \sigma = 0.61$) โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.31, \sigma = 0.60$) โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ($\mu = 4.26, \sigma = 0.70$) โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน ($\mu = 4.26, \sigma = 0.70$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.49 – 0.70 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.92, \sigma = 0.28$) โรงเรียนมีการใช้แบบประวัตินักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล ($\mu = 4.83, \sigma = 0.38$) โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม ($\mu = 4.75, \sigma = 0.45$) โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน ($\mu = 4.67, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.50, \sigma = 0.52$) โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\mu = 4.42, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.08, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ($\mu = 4.08, \sigma = 0.28$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.28 – 0.51 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 18 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N=10)			กลุ่มครูปฏิบัติการสอน (N =42)			กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N = 64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
9. โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน	4.60	0.51	มากที่สุด	4.26	0.70	มาก	4.58	0.66	มากที่สุด	4.37	0.67	มาก
10. โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน	4.40	0.51	มาก	4.26	0.62	มาก	4.25	0.62	มาก	4.28	0.60	มาก
11. โรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียน	4.30	0.48	มาก	4.43	0.59	มาก	4.50	0.52	มากที่สุด	4.42	0.55	มาก
12. โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน	4.50	0.85	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด	4.75	0.62	มากที่สุด	4.56	0.58	มากที่สุด
13. โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่างๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน	3.80	0.63	ปานกลาง	4.38	0.49	มาก	4.42	0.51	มาก	4.30	0.55	มาก
14. โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา	4.70	0.48	มากที่สุด	4.40	0.49	มาก	4.67	0.65	มากที่สุด	4.50	0.53	มากที่สุด
15. โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน	4.10	0.31	มาก	4.43	0.50	มาก	4.42	0.51	มาก	4.37	0.48	มาก
16. โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน	4.20	0.91	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด	4.58	0.66	มากที่สุด	4.47	0.61	มาก
รวม	4.33	0.44	มาก	4.39	0.42	มาก	4.51	0.47	มากที่สุด	4.41	0.43	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41, \sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.56, \sigma = 0.58$) โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.47, \sigma = 0.61$) โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.50, \sigma = 0.53$) โรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.42, \sigma = 0.55$) โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.37, \sigma = 0.67$) โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.37, \sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.30, \sigma = 0.55$) โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.28, \sigma = 0.60$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.48 – 0.67 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33, \sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้ออยู่ในโดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.70, \sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.60, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.50, \sigma = 0.85$) โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.30, \sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.20, \sigma = 0.91$) โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.10, \sigma = 0.31$) โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน ($\mu = 3.80, \sigma = 0.63$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.31 – 0.91 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39, \sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียง

ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.52, \sigma = 0.50$) โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.50, \sigma = 0.50$) โรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.43, \sigma = 0.59$) โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.43, \sigma = 0.50$) โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.40, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.38, \sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.26, \sigma = 0.70$) โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.26, \sigma = 0.62$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.49 – 0.70 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.51, \sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.75, \sigma = 0.62$) โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.67, \sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.58, \sigma = 0.66$) โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.58, \sigma = 0.66$) โรงเรียนมีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.50, \sigma = 0.52$) โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.42, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\mu = 4.42, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ($\mu = 4.25, \sigma = 0.62$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.66 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 19 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N =10)			กลุ่มครูปฏิบัติการสอน (N =42)			กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N = 64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
17. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม	4.30	0.48	มาก	4.69	0.46	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.37	0.67	มาก
18. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง	4.60	0.51	มากที่สุด	4.76	0.43	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด	4.28	0.60	มาก
19. โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง	4.60	0.51	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด	4.42	0.55	มาก
20. โรงเรียนมีการสนับสนุนชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี	4.80	0.42	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด	4.56	0.58	มากที่สุด
21. โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ	4.50	0.52	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด	4.75	0.45	มากที่สุด	4.30	0.55	มาก
22. โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ	4.10	0.31	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก	4.50	0.53	มากที่สุด
23. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเอง และเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต	4.40	0.51	มาก	4.38	0.58	มาก	4.42	0.51	มาก	4.37	0.48	มาก
24. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อย และการปรับปรุงพัฒนาตนเอง	3.60	0.84	ปานกลาง	4.21	0.68	มาก	4.17	0.83	มาก	4.47	0.61	มาก
รวม	4.36	0.21	มาก	4.57	0.33	มากที่สุด	4.61	0.24	มากที่สุด	4.55	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.31$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้โรงเรียนมีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.58$) โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อยและการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.61$) โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.55$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.67$) โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.48$) โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.55$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.60$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.48 – 0.67 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.21$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ อยู่ในระดับมาก 3 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.42$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.52$) โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.48$) โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.31$) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อยและการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.84$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.31 – 0.84 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2

ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.43$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.46$) โรงเรียนมีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$) โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.50$) โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.58$) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อยและการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.68$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.43 – 0.68 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.24$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.38$) โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.38$) โรงเรียนมีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.38$) โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อยและการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.83$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.38 – 0.83 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 20 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน

ด้านการป้องกันช่วยเหลือและ แก้ไขปัญหานักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N = 10)			กลุ่มครูปฏิบัติการ สอน (N = 42)			กลุ่มคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียน วัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N = 64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	Σ	ระดับ
25. โรงเรียนมีการให้คำปรึกษา แนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน	4.20	0.42	มาก	4.36	0.65	มาก	4.00	0.00	มาก	4.27	0.57	มาก
26. โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม	4.40	0.51	มาก	4.40	0.66	มาก	4.58	0.51	มากที่สุด	4.44	0.61	มาก
27. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาของนักเรียน	4.40	0.51	มาก	4.38	0.62	มาก	4.42	0.51	มาก	4.39	0.58	มาก
28. โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนอย่างหลากหลาย	4.40	0.51	มาก	4.52	0.59	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก	4.48	0.56	มาก
29. โรงเรียนมีการสร้างขวัญ กำลังใจแก่นักเรียน	4.20	0.42	มาก	4.26	0.54	มาก	4.42	0.51	มาก	4.28	0.51	มาก
30. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา	3.70	0.82	ปาน กลาง	4.19	0.70	มาก	4.08	0.90	มาก	4.09	0.77	มาก
31. โรงเรียนประสานความร่วมมือ กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของ นักเรียน	4.40	0.51	มาก	4.45	0.70	มาก	4.42	0.51	มาก	4.44	0.63	มาก
32. โรงเรียนมีการบันทึกการ ป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน	4.20	0.42	มาก	4.24	0.43	มาก	4.42	0.51	มาก	4.27	0.44	มาก
รวม	4.24	0.45	มาก	4.35	0.48	มาก	4.34	0.47	มาก	4.33	0.47	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33, \sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ($\mu = 4.48, \sigma = 0.56$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.44, \sigma = 0.63$) โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม ($\mu = 4.44, \sigma = 0.61$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.39, \sigma = 0.58$) โรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียน ($\mu = 4.28, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน ($\mu = 4.27, \sigma = 0.57$) โรงเรียนมีการบันทึกการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.27, \sigma = 0.44$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.09, \sigma = 0.77$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.44 – 0.77 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24, \sigma = 0.45$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน ($\mu = 4.20, \sigma = 0.42$) โรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่แก่นักเรียน ($\mu = 4.20, \sigma = 0.42$) โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการบันทึกการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ($\mu = 4.20, \sigma = 0.42$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 3.70, \sigma = 0.82$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.82 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35, \sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ($\mu = 4.52, \sigma = 0.59$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน

เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.70$) โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.66$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.62$) โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ นักเรียน ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.54$) โรงเรียนมีการบันทึกการป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.43$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.70$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.43 – 0.70 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.47$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ นักเรียน ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการบันทึกการป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.90$) โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 – 0.90 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 21 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการส่งต่อ

ด้านการส่งต่อ	กลุ่มผู้บริหาร (N =10)			กลุ่มครูปฏิบัติการ สอน (n (N=42)			กลุ่มคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียน วัดเฉลิมพระเกียรติ (N=12)			รวม (N = 64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
33. โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ	4.00	0.00	มาก	4.43	0.59	มาก	4.00	0.00	มาก	4.28	0.51	มาก
34. โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียน เป็นรายกรณี	4.00	0.00	มาก	4.40	0.66	มาก	3.92	0.28	ปานกลาง	4.25	0.59	มาก
35. โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกันภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา	4.20	0.42	มาก	4.43	0.66	มาก	4.42	0.51	มาก	4.39	0.60	มาก
36. ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนว ฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข	4.40	0.51	มาก	4.40	0.58	มาก	4.42	0.51	มาก	4.41	0.55	มาก
37. โรงเรียนมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกแก้ไขปัญหา	3.90	0.73	ปานกลาง	4.17	0.69	มาก	4.33	0.65	มาก	4.16	0.69	มาก
38. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา	4.60	0.51	มากที่สุด	4.17	0.69	มาก	4.67	0.65	มากที่สุด	4.33	0.69	มาก
39. โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา	4.30	0.94	มาก	4.33	0.57	มาก	4.67	0.65	มากที่สุด	4.39	0.65	มาก
40. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ	4.90	0.31	มากที่สุด	4.36	0.57	มาก	4.67	0.65	มากที่สุด	4.50	0.59	มากที่สุด
รวม	4.29	0.32	มาก	4.34	0.51	มาก	4.39	0.42	มาก	4.34	0.46	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.59$) ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนวฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.55$) โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกันภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.56$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.69$) โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็น รายกรณี ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.59$) โรงเรียนมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอก แก้ไขปัญหา ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.69$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.69 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.31$) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.51$) ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนวฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.94$) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกันภายในเพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.42$) โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) โรงเรียนมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกแก้ไขปัญหา ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.73$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 – 0.94 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกันภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.66$) โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.59$) โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.66$) ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนวฝ่าย ปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.58$) โรงเรียนมีการติดตามผลการส่ง นักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.57$) โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.57$) โรงเรียนมีระบบการ ส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.69$) โรงเรียน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.69$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.57 – 0.69 แสดง ว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) จากมากไปหา น้อยได้ดังนี้โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มี ปัญหา ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการ ช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไป รับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ ผู้เชี่ยวชาญภายนอกแก้ไขปัญหา ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.65$) โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกัน ภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ประสานความร่วมมือกับครูแนะแนวฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.51$) โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.28$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 – 0.65 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียน
วัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ เพื่อตอบ
วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N=10)			กลุ่มครูปฏิบัติการ สอน (N=42)			กลุ่มคณะกรรมการ สถานศึกษาชั้น พื้นฐานโรงเรียนวัด เฉลิม พระเกียรติ (N=12)			รวม (N=64)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	4.46	0.20	มาก	4.44	0.40	มาก	4.53	0.23	มากที่สุด	4.46	0.35	มาก
2. ด้านการคัดกรอง นักเรียน	4.33	0.44	มาก	4.39	0.42	มาก	4.51	0.47	มากที่สุด	4.41	0.43	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน	4.36	0.21	มาก	4.57	0.33	มากที่สุด	4.61	0.24	มากที่สุด	4.55	0.31	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา นักเรียน	4.24	0.45	มาก	4.35	0.48	มาก	4.34	0.47	มาก	4.33	0.47	มาก
5. ด้านการส่งต่อ	4.29	0.32	มาก	4.34	0.51	มาก	4.39	0.42	มาก	4.34	0.46	มาก
รวม	4.34	0.32	มาก	4.42	0.43	มาก	4.48	0.37	มาก	4.42	0.40	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งได้แก่ 1) กลุ่ม
ผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ
2) กลุ่มครูปฏิบัติการสอน 3) กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D.=0.45) กลุ่มครูปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อ
 ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D.=0.48) และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
 โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.47) เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับความคิดเห็นต่อการ
 ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหานักเรียน โดยจำแนกตามตำแหน่งมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งต่อ กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.32) กลุ่มครู
 ปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระ
 เกียรติ ในด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.51) และกลุ่มคณะกรรมการ
 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วย
 เหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D.=0.42)
 เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในการส่งต่อ โดยจำแนกตามตำแหน่งมีความ
 คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มประชากรประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 10 กลุ่มครู ปฏิบัติการสอน จำนวน 42 คน 3) กลุ่มคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 64 คน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถาม 64 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าระดับเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิต จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนและด้านการส่งต่อมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ชำรงต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านและอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนตามลำดับ จากผลการวิจัยพบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นลำดับแรก ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ในส่วนของครูปฏิบัติการสอนได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดกิจกรรม โฮมรูม โดยมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรทุกวัน มีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง มีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง มีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี มีการจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ มีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น รู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต รวมถึงจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อยและการปรับปรุงพัฒนาตนเอง ทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มขีดความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง จากเหตุผลแนวทางปฏิบัติดังกล่าวจึงทำให้การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นลำดับแรก ส่วนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะยังขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาหรือกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงกลายเป็นกลุ่มมีปัญหาและไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มมีปัญหามีปัญหาซ้ำซ้อนหรือรุนแรงขึ้นและการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนสร้างเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น นอกจากนี้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพ.ศ.2546 หมวด 7 มาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษาฝึกอบรมแก่

นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความความประพุดติที่เหมาะสมความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา พร้อมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน โดยเร่งรัดพัฒนาให้โรงเรียนทุกแห่งมีระบบการดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนที่เข้มแข็งผ่านกระบวนการพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีทักษะในการดูแลช่วยเหลือคุ้มครองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวุฒิกโร วุฒิกัมพล ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยภาพรวมมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินาถ ภาวแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านการส่งต่อมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คุณภาพชีวิตนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสัมพันธภาพสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านจิตใจและด้านการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของโรงเรียนคาร์ฮูลล์ (The Calhoun School) ได้มีการนำระบบการให้คำปรึกษาไปใช้ในโรงเรียน โดยยึดหลักที่ว่า นักเรียนแต่ละคนก็จะมีพัฒนาการด้านอารมณ์ที่แตกต่างกัน จึงจัดให้มีครูหรือทีมที่คอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง โดยที่ครูที่ปรึกษาของนักเรียน จะได้มีโอกาสพบปะกับผู้ปกครองของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แต่จะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับประถมและมัธยมในการทำหน้าที่ของครูที่ปรึกษา คือ นักเรียนระดับประถม จะมีครูที่ปรึกษา หรือทีมที่ปรึกษา เป็นครูประจำวิชา หรือครูประจำชั้นที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องในขณะที่นักเรียนระดับมัธยม จะมีการคละระดับชั้นเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนหลายระดับ ซึ่งนักเรียนสามารถร่วมกันเลือกครูที่ปรึกษาที่เขาต้องการมาดูแลได้ ครูที่ปรึกษาจะดูแลนักเรียนทั้งในด้านการเรียนและในด้านสังคม ความเป็นอยู่ รวมทั้งประสานงานระหว่างโรงเรียน นักเรียนและผู้ปกครองอีกด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน มีค่ามัชฌิมเลขคณิตอยู่ในระดับมากที่สุดและอยู่ในลำดับแรก ทั้งนี้เนื่องจากในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนนั้นมีความตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาได้เต็มตาม

ศักยภาพ ผู้บริหาร ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดี ให้ความดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียน ซึ่งในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนนั้นมีการปฏิบัติดังนี้ การจัดกิจกรรมโฮมรูมในห้องเรียน ในหัวข้อการโฮมรูมนั้นจะสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนเหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นเรื่องที่ทันสมัย โดยจะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรส่งผู้บริหารในทุกสัปดาห์ และมีการประชุมหัวหน้าสายชั้นในทุกวันอังคารเพื่อรับทราบนโยบายและการแนวทางการปฏิบัติการ จัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งรับสมัครผู้ปกครองในชั้นเรียนเพื่อจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมหน้าเสาธงครูผู้รับผิดชอบประจำวัน จะกล่าวชมเชยนักเรียนเป็นประจำทั้งด้านพฤติกรรมนักเรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีการยกย่องและชมเชยนักเรียนที่ทำความดีและปลูกฝังด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ นักเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถและพัฒนาให้นักเรียนให้เข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพ และความสามารถพิเศษจนได้รับรางวัล นอกจากนี้โรงเรียนยังได้จัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการการประกวดแข่งขันทางวิชาการ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมอบเกียรติบัตรแก่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีความประพฤติดี กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา กิจกรรมของหลายได้คืน กิจกรรมหนูน้อยนกออม กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมนั่งสมาธิ หน้าเสาธง กิจกรรมค่ายพุทธบุตร กิจกรรมชวนน้องทำบุญ กิจกรรมฐานการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เช่น ฐานการเพาะเห็ด ฐานการปลูกพืชผักสวนครัว ฐานการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ ฐานผลิตภัณฑ์แปรรูป ฐานตลาดนัดพอเพียง สอดคล้องกับวิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติงานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านการส่งเสริมนักเรียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วาสนา โพธิ์อ่อน ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเรียนในระดับดีมากเช่นเดียวกัน

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับที่สอง ทั้งนี้เนื่องจากในการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้น โรงเรียนมีนโยบายและมีวิธีการดำเนินงานในการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างรอบด้าน ด้วยวิธีการและ

เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ดีและมีข้อมูลที่ต้อง เช่น การจัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายชั้นเรียน ด้านความสามารถและความถนัด ด้านประวัติครอบครัว ด้านการปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม ด้านการวางแผนในอนาคต การจัดทำระเบียบสะสมทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดทำแบบวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลต่อเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิตใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 ครูประเมินนักเรียน ชุดที่ 2 พ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียน ชุดที่ 3 นักเรียนประเมินตนเอง การเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยผู้บริหารและคณะครูดำเนินการออกเยี่ยมนักเรียนครบร้อยเปอร์เซ็นต์ การจัดทำบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งนี้ การปรับปรุงข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันและทำการส่งต่อให้ครูในระดับชั้นต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวนักเรียนและสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความแตกต่างของบุคคลสอดคล้องกับ ชุดีมา ถาวรแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี - สระบุรี) ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี - สระบุรี) ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ผล พรหมทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร หัวหน้าระดับชั้น และครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ด้านการคัดกรองนักเรียนพบว่าค่ามัธยเลขคณิตอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับที่สาม ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนนั้น โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่รวบรวมไว้จากการใช้เครื่องมือที่หลากหลายจากด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อดำเนินการคัดกรองนักเรียน โดยผู้บริหารได้มีการประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูและผู้เกี่ยวข้อง จัดทำคู่มือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ใช้ระเบียบสะสม ใช้ผลของแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลต่อเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิตใจ มาประกอบการพิจารณา โดยด้านการคัดกรองทำการแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา สรุปรายงานให้ครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ โดยผู้บริหารและคณะครูได้วางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียน

ในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ กิจกรรมค่ายพุทธบุตร กิจกรรมครูตำรวจ D.A.R.E กิจกรรมการจัด การเรียนการสอนโดยครูพระ กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา สอดคล้องกับ จิรภา แสนสิ่ง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร ในด้านการคัดกรองนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ วุฒิไกร วุฒิกัมพล ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูมีความคิดเห็นต่อการศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ในด้านการคัดกรองมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ด้านการส่งต่อ พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับที่สี่ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานด้านการส่งต่อนั้น โรงเรียนมีการวางแผนและกำหนดแนวทางในการส่งต่ออย่างชัดเจน โดยประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียน มีผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำวิชา ฝ่ายกิจการนักเรียน ให้คำปรึกษา มีการบันทึกการประชุม บันทึกการส่งต่อและบันทึกติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ ซึ่งครูผู้รับผิดชอบนักเรียนจะประสานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียนด้านข้อมูลและพฤติกรรมต่างๆของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง หากพบว่านักเรียนยังไม่สามารถแก้ไขได้จะดำเนินการประสานขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานภายนอก สอดคล้องกับ วิโรจน์ สุรสาคร ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักเรียน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม ในด้านการส่งต่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ อรุณจิตต์ วิระคำ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ในด้านการส่งต่ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับที่ห้า ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้มีวางแผนและจัดประชุมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูมีหลักการในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยพิจารณาสาเหตุของปัญหาและหาวิธีการช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมตามความ

แตกต่างของบุคคล รักษาเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นอย่างดี จัดทำบันทึกการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ มีการติดต่อสื่อสารประสานความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองโดยตรง มีการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ ไลน์ สมุดจดการบ้าน นอกจากนี้โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมโรงเรียนสีขาว กิจกรรมสานสายใยครอบครัวครูและศิษย์ กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมไปวัดทุกวันพระ โครงการประกวดแข่งขัน โครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน โครงการงาน สอดคล้องกับ อติศร แยมคุณเขาว์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 การป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ โสมสราริน ผิวนวล ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเนื่องจากกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรตินั้นประกอบไปด้วยผู้ปกครองนักเรียนและสมาชิกในชุมชนบริเวณโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งได้พบเห็นการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานในการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างรอบด้าน เช่น การจัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายชั้นเรียนที่เป็นปัจจุบัน การเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยผู้บริหารและคณะครู ดำเนินการออกเยี่ยมนักเรียนครบร้อยละ 100 เพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ ตัวนักเรียน สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว พร้อมทั้งได้ทำการพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน การเรียนต่างๆ เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลและพัฒนาบุตรหลาน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน รวมถึงการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลต่อเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิตใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 ครูประเมินนักเรียน ชุด

ที่ 2 พ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียน ชุดที่ 3 นักเรียนประเมินตนเอง สอดคล้องกับรัตนา ฤทธิคง ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่ายอักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่ายอักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในเครือข่ายอักษรกรู๊ป จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับอมร ปลื้มทอง ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากและมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งและขนาดโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการต่อสภาพปัญหา จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้าราชการครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า 3.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีความตระหนัก หรือเอาใจใส่เป็นพิเศษกับนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนอยู่ตลอดเวลา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน 3.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นวิธีการและกระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการโดยใช้ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันมาดำเนินการ ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและจำเป็นต้องประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์คัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน 3.3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะครูทุกคนในโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน โดยจัดให้มีกิจกรรมโครงการต่างๆ ในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นคนเก่งคนดี มีความสุข และได้แสดงออกตามความรู้ ความสามารถและตามแววจักษิณะของตนเอง 3.4) ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรติดต่อหรือประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นและร่วมกันดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป 3.5) ด้านการ

ส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีการศึกษาเพื่อรับทราบข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียน มาดำเนินการแก้ไขปัญหาและส่งต่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

ด้านการคัดกรองนักเรียน กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเนื่องจากกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรตินั้นประกอบไปด้วยผู้ปกครองนักเรียนและสมาชิกในชุมชนบริเวณโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนได้นำข้อมูลที่ได้จากด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียนมาพิจารณากับเกณฑ์การคัดกรองที่ได้จากการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารและคณะครู ที่ร่วมกันกำหนด ปรับปรุงและพัฒนาเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนเพื่อให้ได้เกณฑ์ที่มีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาและนำผลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนนั้นแจ้งไปยังครูประจำชั้นเพื่อนำผลที่ได้นั้นไปช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายงานผู้บริหารเพื่อดำเนินการจัดโครงการหรือจัดกิจกรรมให้ตรงกับกลุ่มของนักเรียน ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรตินั้น โรงเรียนจะสรุปรายงานผลการคัดกรองให้ทราบเพื่อปรึกษาและนำเสนอแนวทางและวิธีทางส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น กิจกรรมค่ายพุทธบุตร กิจกรรมครูตำราวจ D.A.R.E. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยครูพระ กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น สอดคล้องกับประเด็น แก้วสวัสดิ์ ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย 3) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 6) ผู้บริหารและครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรองนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7) ผู้บริหาร

และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 8) ผู้บริหาร และครูที่ปรึกษาที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับปณวัตร สีหยม ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่าย เข้ม – โปธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่าย เข้ม – โปธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่มีค่ามากใน 3 อันดับแรก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน รองลงมา ได้แก่ การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งต่อนักเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีสถานภาพต่างกัน มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเนื่องจากกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรตินั้นประกอบไปด้วยผู้ปกครองนักเรียนและสมาชิกในชุมชนบริเวณโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนนั้น โรงเรียนได้จัดกิจกรรมที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้ปกครองทราบความเคลื่อนไหวของกิจกรรมภายในโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกาศเกียรติคุณยกย่องชมเชยมอบรางวัลแก่นักเรียนที่นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนและยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดีในงานประชุมผู้ปกครอง จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองในระดับสายชั้นโดยมาจากตัวแทนห้องเรียน ทำการประชุมเพื่อรับทราบข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน พร้อมทั้งรับฟังของเสนอแนะและความคิดเห็นของเครือข่ายผู้ปกครอง นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน โรงเรียนได้เชิญชวนผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันเปิดบ้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถและแสดงผลงานของตนเอง ทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านวิชาชีพ

กิจกรรมตลาดนัดพอเพียง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ในเรื่องความพอเพียงและเป็นการเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตของนักเรียน ซึ่งในกิจกรรมนี้จะจัดขึ้นในวันพฤหัสบดีทุกต้นเดือน นักเรียนจะนำของที่ใช้แล้วแต่อยู่ในสภาพที่นำมาจำหน่ายหรือนำของที่นักเรียนทำขึ้นเองมาจำหน่าย เช่น วั่น ต้นไม้ กรอบรูปจากลึงกระดาษ พวงกุญแจจากไหมพรม เป็นต้น สอดคล้องกับมาโนช กุลนาแพง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 มีระดับปฏิบัติโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระดับปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการปกป้องและการแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) สถานศึกษา ช่วงชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 ที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีระดับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับอัชฎายุท โพธิ์นอก ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน 3) การเปรียบเทียบปัญหาดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในหน้าที่ ประสิทธิภาพการทำงานและขนาดของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา นักเรียน กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนได้มีวางแผนและจัดประชุมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครูมีหลักการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน โดยพิจารณาสาเหตุของปัญหาและหาวิธีการช่วยเหลือได้อย่าง

เหมาะสมตามความแตกต่างของบุคคล รักษาเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นอย่างดี จัดทำบันทึกการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ มีการติดต่อสื่อสารประสานความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองโดยตรง มีการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ โลกออนไลน์ สมุดจดการบ้าน ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนนั้น โรงเรียนได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการอ่านการเขียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะพื้นฐานของการเรียนในวิชาต่อไป จึงได้ทำการคัดกรองกลุ่มนักเรียนที่เห็นควรต้องได้รับการพัฒนาด้านการอ่านและการเขียน โดยทำการซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนโดยครูประจำสายชั้นและทำการจับคู่ระหว่างครูและนักเรียนทำการซ่อมเสริมให้แก่เด็กนักเรียนในตอนพักกลางวัน ซึ่งผลที่ออกมาทำให้จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการอ่านการเขียนลดลง อีกทั้งโรงเรียนได้จัดกิจกรรมสานสายใยครอบครัวครูและศิษย์ ที่มีลักษณะเป็นการจำลองครอบครัวที่ 2 ชั้นที่โรงเรียนให้นักเรียนเลือกเข้าครอบครัวกับคุณครูที่นักเรียนต้องการ โดยคุณครูรับบทบาทหน้าที่เป็นคุณพ่อและคุณแม่ ในการจัดโครงการนี้ได้จัดกิจกรรมโดยการนำเรื่องใกล้ตัวมาให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นการรู้จักป้องกันอันตรายต่าง ๆ เช่น ภัยจากการดื่มสุราและการเสพ สารเสพติด อันตรายจากการเล่นน้ำ ข่าวกการลักพาตัวนักเรียน เป็นต้น อีกทั้งยังมีการนำวิทยากรท้องถิ่น กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ตำรวจ ครูพระ ชุมชนเข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน ซึ่งผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจครูพ่อและครูแม่ เมื่อมีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำ จะมาปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครูพ่อและครูแม่ เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียน พี่และน้อง และจากการที่ทำการทางโรงเรียนได้ทำการคัดกรองนักเรียนและนำผลที่ได้ให้ยังครูที่ปรึกษาแล้วนั้น ผลจากการคัดกรองจะนำมาให้แก่ครูพ่อและครูแม่ เพื่อให้ทราบว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวนั้นแต่ละคนมีผลการคัดกรองเป็นอย่างไรพร้อมทั้งบันทึกผลในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน อีกทั้งโรงเรียนได้จัด กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมโรงเรียนสีขาว กิจกรรมชุมนุม การประกวด แข่งขัน การส่งเสริมความถนัดในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับผล พรมทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานีที่เพศ ตำแหน่ง อายุ ราชการและวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับเพ็ญศรี นิตยา ศึกษา เรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งรายด้านและรายข้อ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนที่มีตำแหน่งหน้าที่

ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการส่งต่อ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะในการดำเนินการด้านการส่งต่อนั้นโรงเรียนมีการวางแผนและกำหนดแนวทางในการส่งต่ออย่างชัดเจน โดยประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหาของนักเรียน มีผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำวิชา ฝ่ายกิจการนักเรียน ให้คำปรึกษามีการบันทึกการประชุม บันทึกการส่งต่อและบันทึกติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ ซึ่งครูผู้รับผิดชอบนักเรียนจะประสานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียนด้านข้อมูลและพฤติกรรมต่างๆของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว อีกทั้งทางโรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาและทำการลงพื้นที่เพื่อซักถามเพื่อนบ้านและบุคคลที่คุ้นเคยกับนักเรียน เพราะบางครั้งจะพบว่าพฤติกรรมของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้านและที่โรงเรียนมีความแตกต่างกัน ประกอบกับบางครั้งผู้ปกครองทำงานกลับมาในตอนค่ำหรือผู้ปกครองทำงานในกลางคืนนั้นจะไม่ทราบถึงพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ไม่มีผู้ปกครองอยู่บ้าน โดยจะทำการบันทึกหลักฐานและข้อมูลอย่างเป็นระบบ และหากพบว่ายังไม่สามารถแก้ไขได้จะดำเนินการประสานขอความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานภายนอกต่อไป เช่น สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด เทศบาลบางศรีเมือง เป็นต้น สอดคล้องกับสุภาพ อัยยะ ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามหน้าที่

พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 7) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 8) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษาามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับฐิติพร จีนสายใจ ศึกษาเรื่อง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดย เรียงตามค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและ แก้ไขปัญหา การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนและการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัด นครปฐม จำแนกตามวุฒิการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นใน ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุง ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐมในภาพรวม โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีแผน กิจกรรม หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ควรนำเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาใช้ในการ ดำเนินงานและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ควรจัดสร้างงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานและ การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียน ควรกระตุ้นให้ผู้ปกครอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนร่วมกันและโรงเรียนควร ทำความเข้าใจให้กับครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีมาตรฐานและมีแนวทางในการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิม พระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้ง ต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเป็นลำดับสุดท้าย ผู้บริหารและคณะครูควรให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน การจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาหรือกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงกลายเป็นกลุ่มมีปัญหาและไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มมีปัญหามีปัญหาซ้ำซ้อนหรือรุนแรงขึ้นและการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานภายนอกสร้างเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูปฏิบัติการสอน และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง พบว่าในด้าน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนแตกต่างกัน และในด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อไม่แตกต่างกัน ดังนั้นโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ ต้องมีกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำกับติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่องใน ขณะเดียวกันคณะครูต้องส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) อยู่ในระดับมากที่สุดต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบข้างต้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของผู้ที่สนใจทั่วไป ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)
2. ควรศึกษาวิจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิง

- B., Horace, and Ava Champney English, **A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psycholalytical terms**, London : Longmans green and Co., 1970.
- Best, John W. **Research in Education** Englewood Cliffs: Prentice-Hall, Inc., 1970.
- Cheney Douglas, “**Transition of Secondary Student with Emotional or Behavioral Disorder**” Online accessed 6 May 2016. Available from <http://www.ncbi.nih.gov/pmc/articles>
- Cronbach, Lee J. **Essential of Psychological Testing** (New York: Harper & Row Publishes), 1987.
- Donita Louise Johnsoft, “**Significant Factors Influencing an Effective School Counselling Program,**” Philosophy dissertation of Walden University. [Online], accessed 2 May 2016. Available from <http://www.lib.uni.com/dissertation/fullcit/3106379/>
- Dowing, Lester N. **Guidance and Counseling Services** : An Introduction, New York : McGraw – Hall Book Co., 1986
- Good, Carter V. **Dictionary of Education**, 3rd ed. New York : McGraw – Hill Book company, 1973.
- Hughes, Eloise Stapp. “**Effects of Mandated School Uniforms on Student Attendance Discipline Referrals and Classroom Environment**” Dissertation Abstracts International 57,10 (April 1997) : 1206 – A.
- Katz, Daniel. and Robert L. Kahn ,**The Social Psychology of Organization 2nd ed.** New York : John Wiley & Son, 1978.
- Kenneth R. Higgins, “**Secondary School Guidance as Perceived by Selected Principals in Ohino.**” Dissertaation Abstracts International.55 (11): 139-A; November, 1984
- Krumbolth ,J.D. **Guidance and Counseling**, (New York : Holt, Reinhart, and Winston, 1970.
- Miller, Carroll H. **Foundations of Guidance.** New York : Harper and row Publishers, 1976.

Robert A Kamm, “**Restoration in Discipline.**” The Personal and Guidance Journal. 9 (May 1955)

The Calhoun School, **Advisory System [Online]**, accessed 29 December 2015. Available from http://www.calhoun.org/advisory_system.htm.

William A. Standler, **Social Foundation of Education** New York : Dryden Press, 1995.

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. **คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว.** กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 – พ.ศ. 2549). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2545.

กระทรวงศึกษาธิการ. **ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา.**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. 2544.

กรมสุขภาพจิต สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์. **โครงการพัฒนาสติปัญญาเด็กไทย ปี 2550 รายงานการสัมมนาประเมินผล สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์.**

กรุงเทพฯ : โชตา สตูดิโอ ครีเอชั่น แอนด์ พลับลิชซิ่ง, 2550

กรมสุขภาพจิต. กระทรวงสาธารณสุข. **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน,**

กรุงเทพฯ : ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป. 2544.

กรมสุขภาพจิต. **คู่มือครูสำหรับช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิต.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ร.ส.พ, 2544.

กรมสุขภาพจิต.กรมสามัญศึกษา. **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 – ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6).** กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2546.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. **แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2547.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา. **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2547.

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ผู้รวบรวม ,
คู่มือการ

- ก้องภพ ยี่หระ. “พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เขตตรวจราชการที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- การุณ เชิดชู. “การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนพร้าววิทยาคมอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2557.
- จันทร์เพ็ญ พันธุ์จันทร์. การพัฒนาบริการให้คำปรึกษาการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองและวิธีการคิดตามแนวโยนิโสมนสิการของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยกในโรงเรียนบางแม่หม้าย รัษฎาภูริรังสฤษฎ์, 2547.
- จิตาภา มาประดิษฐ์. “การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2556.
- จิรภา แสนสิ่ง. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย โคกนาโก อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร.” สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2557.
- ชุตินาถ ถาวรแก้ว. “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี – สระบุรี).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2559.
- ฐิรัฐิพร จินสายใจ. “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557.
- บัวเครือ โพธิ์ชัย. “ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต2”. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2548.

- ปณวัตร สีหอม. “สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
กลุ่มเครือข่ายเขม – โปธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
หนองคาย เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556.
- ประชุม ปิ่นสกุล. “การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2557.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์. “สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี, 2556.
- ผล พรหมทอง. “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบ
วิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4.” สาร
นิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2555.
- พระครูวินัยธรบุญญกร ไกยะผาย. “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนพระปริยัติธรรม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 2560.
- พระบรมราชาโชวาทและพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช,
คำสอนพ่อ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2552
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน
มิตร, 2543.
- เพ็ญศรี นิตยา. “สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย,
2551.ม.ป.ท 2557
- มาโนช กุลนาแพง. “ศึกษการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาช่วง
ชั้น 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2555.

ยุวดี จูทะจันทร์. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสารภีพิทยาคม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่.” สารนิพนธ์ปริญญาศาสตรศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2556.

รังสรรค์ เพ็งณุ. **สภาพความสำเร็จการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.** ราชบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1, 2551.

รัตนา ฤทธิคง. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเครือข่ายอำเภอจังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556.

เรืองยศ อุตระศาสตร์. “การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

วจริยา เนียมสวัสดิ์. ผู้รวบรวม, **คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13, ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

วัฒนา พัทธราวิช. **หลักการแนะแนว,** กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2531.

วาสนา โพธิ์อ่อง. “การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2559.

วิราภรณ์ ส่งแสง. “รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2559.

วิโรจน์ สุรสาคร. “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

วิโรจน์ สุรสาคร. “การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

วิไล รุ่งโรจน์แสงจินดา. “การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการใช้หลักจิตวิทยาของโรงเรียนประถมศึกษา เขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2556.

วุฒิกไกร วุฒิกัมพล. “การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2557.

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2556. **แนวทางการดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง.** กรุงเทพฯ : บริษัท ดีนาดู มีเดีย พลัส จำกัด, 2556.

สมศักดิ์ วรรณศิริ. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต1.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ,2550.

สำนักงานคณะกรรมการการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. **แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2549.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **กลุ่มส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและกลุ่มพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ปีการศึกษา 2557-2558 ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน.** เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.pepgtakesa2.com/>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **สานสายใยศิษย์และลูก.** กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา,** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.

สุภาพ อัยยะ. “สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2552.

- โสมสราริน ผิวนวล. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2556.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. การประกันคุณภาพการศึกษา กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.
- อดิสร แย่งคุณเชาว์. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11.” การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2559.
- อมร ปลื้มทอง. “การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559.
- อรุจิวัฒน์ วิระคำ. “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2559.
- อัษฎายุท โพธิ์นอก. “สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. คุณธรรมนำความรู้ (ฉบับปรับปรุงใหม่), กรุงเทพฯ: พรีเมียมด์พับลิชิ่ง, 2553.

ภาคผนวก

ที่ ศธ 0520.203.2 / ๑๓๑

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

28 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

ด้วย นางสาวธนิศา ศุภรสุนธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากท่าน รองผู้อำนวยการ หรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดกรุณาแจ้ง รองผู้อำนวยการ หรือผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

งานธุรการ

โทรศัพท์ / โทรสาร 0 3421 9136

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เรื่อง “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)”

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

3. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ท่านเลือกตามความเป็นจริงและขอความกรุณาโปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยแบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของท่านมีค่าอย่างยิ่งต่อการวิจัย ซึ่งการตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่ประการใด และข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งต่อไป

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและช่วยให้การดำเนินงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี โอกาสนี้สำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวธนิดา ศุกรสุคนธ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของท่าน

ข้อที่	สถานภาพส่วนตัว
1	เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2	อายุ ☐ 1. ไม่เกิน 30 ☐ 2. 31 - 40 ปี ☐ 3. 41 - 50 ☐ 4. 51 ปีขึ้นไป
3	ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. ปริญญาโท ☐ 4. ปริญญาเอก
4	ตำแหน่ง ☐ 1. กลุ่มผู้บริหาร ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ/ผู้ปฏิบัติงานแทนรองผู้อำนวยการ/หัวหน้ากลุ่มสาระ ☐ 2. กลุ่มครูปฏิบัติการสอน ☐ 3. กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ
5	ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ 1. น้อยกว่า 10 ปี ☐ 2. ระหว่าง 10 -20 ปี ☐ 3. 21 - 30 ปี ☐ 4. มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่แสดงระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง) ที่เป็นจริงที่สุดโดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1	โรงเรียนมีการจัดครูดูแลนักเรียนตามสัดส่วนที่เหมาะสม					
2	โรงเรียนมีการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
3	โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล					
4	โรงเรียนมีการใช้แบบประพฤตินักเรียน (SDQ) เป็นรายบุคคล					
5	โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียน โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน					
6	โรงเรียนมีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน					
7	โรงเรียนมีการปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน					
8	โรงเรียนมีการบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
ด้านการคัดกรองนักเรียน						
9	โรงเรียนมีการจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน					
10.	โรงเรียนมีการพิจารณาคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน					

ข้อที่	รายการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11.	โรงเรียนมีการใช้ระเบียบเหมาะสมในการคัดกรองนักเรียน					
12	โรงเรียนมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน					
13	โรงเรียนมีการใช้ข้อมูลต่างๆ ของนักเรียนในการพิจารณาคัดกรองนักเรียน					
14	โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา					
15	โรงเรียนมีการนำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน					
16	โรงเรียนมีการสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน					
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน						
17	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม					
18	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง					
19	โรงเรียนมีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง					
20	โรงเรียนมีการสนับสนุน ชมเชย ยกย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี					
21	โรงเรียนจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ					
22	โรงเรียนมีการประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ วิชาชีพและความสามารถพิเศษ					
23	โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต					
24	โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก จุดเด่น จุดด้อย และการปรับปรุงพัฒนาตนเอง					
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน						
25	โรงเรียนมีการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน					
26	โรงเรียนจัดกิจกรรมซ่อมเสริม					
27	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน					
28	โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย					
29	โรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจแก่นักเรียน					

ข้อที่	รายการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
30	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา					
31	โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน					
32	โรงเรียนมีการบันทึกการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน					
ด้านการส่งต่อ						
33	โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเพื่อส่งต่อไปรับการช่วยเหลือ					
34	โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาปัญหานักเรียน เป็นรายกรณี					
35	โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกันภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา					
36	ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนวฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไข					
37	โรงเรียนมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกแก้ไขปัญหา					
38	โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา					
39	โรงเรียนอธิบายเหตุผลความจำเป็นที่ส่งต่อนักเรียนมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไข					
40	โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือ					

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ให้ข้อมูล
เพื่อประโยชน์ในการวิจัยทางการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางสาวธนิศา ศุภรสุคนธ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธนิตา ศุภรสุนทร
วัน เดือน ปี เกิด	5 สิงหาคม 2521
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2543 สำเร็จการศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขา การสื่อสารการตลาด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขา เทคโนโลยี และการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบริหารการศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	47 หมู่ 6 ตำบลบางเขน อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000

